

ΠΑΝΤΕΙΟΣ
ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΕΠΕΤΗΡΙΣ

ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1948 - 1949

ΑΘΗΝΑΙ

Α. ΠΑΝΤΟΣ

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

Ίδρυταί τῆς Σχολῆς εἶναι οἱ ἀείμνηστοι :

α) Ἀλ. Πάντος, ἔξ ἐπιφανοῦς οἰκογενείας τοῦ Βόλου, διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ πτυχιούχος τῆς ἐν Παρισίοις Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν.

β) Γ. Φραγκαοῦδης ἐκ Κύπρου, ἔγκριτος βουλευτῆς Ἀθηνῶν, πρόεδρος τοῦ σωματείου «Ἐκπαιδευτικὴ Ἀναγέννησις».

Ὁ τελευταῖος οὗτος ἤδη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1929 εἶχε συλλάβει τὴν ἰδέαν τῆς ἰδρύσεως Σχολῆς Πολιτικῶν καὶ Κοινωνικῶν Ἐπιστημῶν, σκοπὸς τῆς ὁποίας θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ τοῦ λαοῦ ἀγωγή, ἡ προπαρασκευὴ ὑπαλλήλων ἀνωτέρου ἡθους καὶ ἡ μόρφωσις ἰγῶν καὶ ἀνωτέρας πνοῆς προσωπικοτήτων, δρωσῶν ἐπ' ἑλπίσιν ἀγαθαῖς διὰ τὴν μέλλουσαν τῆς Ἑλλάδος πορείαν ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ κοινωνικῇ σφαίρᾳ. Οὗτος, ἐνισχυθεὶς ἠθικῶς καὶ οικονομικῶς ὑπὸ τοῦ ἀειμνήστου Ἐλευθερίου Βενιζέλου, εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Ἀμερικὴν πρὸς διενέργειαν ἐράνων μεταξὺ τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν, ἐπανελθὼν δὲ προέβη εἰς τὴν ἀγορὰν γηπέδου παρὰ τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ, ἐνθα καὶ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς τῇ 24 Ἰανουαρίου 1929 ὑπὸ τοῦ τότε προέδρου τῆς Δημοκρατίας Π. Κωντουριώτου.

Ἀπὸ τῆς ἄλλης πλευρᾶς, κατ' Ἰούλιον 1930, ἐδημοσιεύετο ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου Βόλου ἡ πρὸ 14 ὄλων ἐτῶν συνταχθεῖσα ἰδιόγραφος διαθήκη τοῦ Ἀλ. Πάντου, διὰ τῆς ὁποίας οὗτος ἀφιέρουσι ὀλόκληρον τὴν ἐκ τεσσάρων περίπου ἑκατομμυρίων χρυσῶν δραχμῶν περιουσίαν του διὰ τὴν ἰδρυσιν Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν. Ἐν δὲ τῇ διαθήκῃ του ἔγραφεν ὁ ἀειμνηστος Πάντος, συνεχίζων τὴν παράδοσιν τῶν εὐεργετῶν τοῦ Γένους: «... θὰ εἶναι δι' ἐμὲ μία εὐχαρίστησις νὰ γνωρίζω ἀπὸ τοῦδε ὅτι οἱ φοιτῶντες εἰς τὴν Σχολὴν αὐτὴν θὰ λαμβάνουν ἀφορμὴν νὰ σκέπτονται ὅτι ὁ ἰδρυτῆς τῆς Σχολῆς των ἦτο σχεδὸν συνομήλικός των, ὅτι ἐσπούδαζε καὶ αὐτὸς πολιτικὰς ἐπιστήμας, ὅτι προώρριζε τὸν ἑαυτὸν του διὰ τὸν αὐτὸν μὲ αὐτοὺς σκοπὸν, τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς πατρίδος, ὄνειροπολῶν νὰ ἀναδειχθῇ ἐν τῇ ἐξυπηρετήσῃ τῆς πατρίδος»

Ὡς ἐκτελεστάς τῆς διαθήκης καὶ διοργανωτῆς τῆς Σχολῆς ὄρισεν οὗτος: α) τὸν ἐκάστοτε προϋθιουργόν, β) τὸν Δ. Γούναρη, γ) τὸν Ν. Δημητρακόπουλον καὶ δ) τὸν Ν. Σαρίπολον, ἐπιφανεστάτας προσωπικότητας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Μὴ εὕρισκομένων ὅμως ἐν ζωῇ τῶν λοιπῶν ἀπέμενεν ὡς μό-

νος ἐκτελεστικῆς τῆς διαθήκης ὁ τότε πρωθυπουργὸς Ἑλ. Βενιζέλος, ὅστις, ἰδούσας τὴν Πάντειον Σχολὴν συμφώνως πρὸς τοὺς ὁρισμοὺς τῆς διαθήκης, ἐδέχθη πρότασιν τοῦ Φραγκοῦδη, ἐνεργοῦντος ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ὡς προέδρου τοῦ σωματείου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως», ὅπως ἡ Πάντειος συγχωνευθῆ μετὰ τῆς Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν τῆς Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως εἰς ἐνιαίαν σχολὴν (ἴδρα τὸ ὑπ' ἀριθ. 20049 ἔτους 1931 συμφωνητικὸν τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Νικολάου Ἀναστασάκη).

Ἡ Σχολὴ ἐλειτούργησε μέχρι τοῦ 1937 ὡς ἐλευθέρα, ἦτοι ὡς ἴδρυμα ἰδιωτικοῦ δικαίου. Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐδίδαξαν ἐν τῇ Σχολῇ διαπρεπεῖς ἐπιστήμονες, ἐν οἷς οἱ ἀείμνηστοι Θ. Κουτούπης, Ε. Λαμπαδάριος, Σ. Πρωτονοτάριος, Α. Σπουργίτης, Ι. Συκουτῆς, Α. Τζάρτζανος, Γ. Φραγκοῦδης καὶ Π. Φωτήλας, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Χ. Ἀλεβιζάτος, Κ. Ἀμαντος, Γ. Ἀρβανιτάκης, Κ. Βαρβαρέσσος, Φ. Βεγλερῆς, Μ. Βολονάκης, Β. Γεωργαντάς, Χ. Εὐελπίδης, Δ. Καλλιτσουνάκης, Σ. Καλογερόπουλος Στρατής, Π. Κανελλόπουλος, Α. Κεραμόπουλος, Σ. Κουγέας, Β. Λαμπρινάκης, Η. Λιακόπουλος, Ν. Λούβαρης, Κ. Παπαλεξάνδρου, Γ. Πετρόπουλος, Π. Ροζάκης, Χ. Σγουρίτσας, Σ. Σεφεριάδης, Α. Σίδερης, Θ. Τζωρτζάκης, Θ. Τσιάσος, Κ. Τσιάσος, κ.ά.

Διὰ τοῦ νόμου 886 ἔτους 1937, εἰσηγούμενοι τοῦ τότε Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ τῆς Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Κ. Γεωργακοπούλου, ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀνεγνωρίσθη ὡς δημοσία Ἀνωτάτη Σχολὴ, ἰσότημος πρὸς τὰς λοιπὰς, τασσομένη ἱεραρχικῶς μετὰ τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν. Πάντως οἱ καθηγηταὶ δὲν ἦσαν μόνιμοι, ἀλλὰ διωρίζοντο ἐπὶ θητεία, τοῦθ' ὕπερ ἐξηκολούθησε μέχρι τοῦ ἔτους 1943. Κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ διάστημα ἐδίδαξαν ὡς καθηγηταὶ ἐπὶ θητεία οἱ ἀείμνηστοι Σ. Κατηφόρης καὶ Μ. Σταυριανός, ὡς καὶ οἱ κ.κ. Α. Καμπάνης, Σ. Ἀνδρεάδης, Π. Βάλληνας, Α. Γαζῆς, Η. Γάφος, Δ. Δεληβάνης, Π. Δερτιλῆς, Ξ. Ζολώτας, Κ. Καραβᾶς, Γ. Κασσιμάτης, Α. Κεραμόπουλος, Κ. Κούμαρος, Η. Λιακόπουλος, Ν. Λούβαρης, Γ. Μαντζούφας, Β. Παπαδάκης, Γ. Ρωμανός, Κ. Τσιάσος, Ν. Φωκάς, ὡς καὶ πάντες οἱ κατόπιν τοῦ νόμου 540 τοῦ ἔτους 1943 ἐκλεγέντες τακτικοὶ καθηγηταὶ κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ ὀριζομένην διαδικασίαν. Ὡς τακτικοὶ δὲ καθηγηταὶ ἐξελέγησαν τὸ μὲν πάντες οἱ κατὰ τὴν σήμερον ὑπηρετοῦντες τακτικοὶ καθηγηταί, ὡς ἐπίσης καὶ οἱ ἐν τῷ μεταξὺ ἀποχωρήσαντες Π. Βάλληνας, Δ. Δεληβάνης, Π. Δερτιλῆς, Δ. Καλλιτσουνάκης, Γ. Κασσιμάτης καὶ Ν. Λούβαρης.

Διευθυντῆς καὶ Καθηγητῆς τῆς Σχολῆς διετέλεσεν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937—1942 ὁ κ. Δ. Σταύρου, Γενικὸς δὲ Γραμματεὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1937—1939 ὁ καθηγητῆς κ. Ι. Σόντης.

Ὁ ἐν ἰσχύϊ ὄργανισμὸς τῆς Σχολῆς διέπεται σήμερον ὑπὸ τοῦ Ν.Δ. 696 ἔτους 1941 «περὶ ὄργανισμοῦ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτι-

κῶν Ἐπιστημῶν καὶ Δημοσίων Ὑπαλλήλων», τοῦ Ν. 540 ἔτους 1943 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ν.δ. 696]41», τοῦ Ν. 1222 ἔτους 1944 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τοῦ ν.δ. 696]41 καὶ τοῦ ν. 540]43», τοῦ Ν. 1828 ἔτους 1944 «περὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», τοῦ Α.Ν. 851 ἔτους 1946 «περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τοῦ Ὄργανισμοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀφορῶσῶν τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις τῶν φοιτητῶν», τῆς Πράξεως ὑπ' ἀριθμ. 318 τῆς 30 Μαΐου 1946 «περὶ κυρώσεως κλπ. νομοθετημάτων κατοχῆς ἀρμοδιότητος Δ]σεως Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως (Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς) τοῦ Ὑπουργείου Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας», τοῦ Ν.Δ. 132 ἔτους 1946 «περὶ ἐξετάσεων τῶν φοιτητῶν τῶν Πανεπιστημίων, τῆς Ἀν. Σχολῆς Οἰκ. καὶ Ἐμπορ. Ἐπιστημῶν καὶ τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν».

Νῦν ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν λειτουργεῖ ὡς ἰσότιμος πρὸς τὸ Πανεπιστήμιον καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κράτους, ἀσκουμένην ὑπὸ τοῦ ἐκάστοτε Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκτελεστοῦ τῆς διαθήκης τοῦ Πάντου, καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Θρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας Ὑπουργοῦ. Ἡ σφραγὶς τῆς Σχολῆς ἔχει ἔμβλημα τὸν Ἀριστοτέλη. Τὸ μέγαρον αὐτῆς κεῖται παρὰ τὴν Λεωφόρον Συγγροῦ ἐν τῇ ὁδῷ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀρ. 4 (τηλ. 91511).

Ἐν Ἀθήναις λήγοντος μηνὸς Ὀκτωβρίου 1948.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

**ΔΙΑΤΕΛΕΣΑΝΤΕΣ
ΠΡΟΕΔΡΟΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ**

- 1) Δ. ΛΑΜΨΑΣ (1937—1941)
- 2) Β. ΠΑΠΑΔΑΚΗΣ (1941)
- 3) Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ (1941—1943)
- 4) Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ (1944)
- 5) Σ. ΚΟΥΓΕΑΣ (1945—1948)

Α΄.

ΑΚΑΔΗΜΑΊΚΑΙ ΑΡΧΑΙ

Α΄ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Β΄. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος : Παναγιώτης Πέρδικας
Ἀντιπρόεδρος : Μιχαήλ Στασινόπουλος
Μέλη : Σπυρίδων Καλογερόπουλος Στρατής
Βασίλειος Λαμπρινάκης
Ἀριστομένης Καλλιαβᾶς
Ἰωάννης Παπαζαχαρίου
Νικόλαος Κωνσταντόπουλος (ἀντιπρόσωπος τοῦ
Σωματείου τῆς «Ἐκπαιδευτικῆς Ἀναγεννήσεως»).

Β΄.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΚΑΙ ΕΦΟΡΙΑΙ

Α΄. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ

Πρόεδρος : Μιχαήλ Στασινόπουλος
Μέλη : Σπυρίδων Καλογερόπουλος Στρατής
Ἰωάννης Παπαζαχαρίου

Β΄. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΔΙΑΛΕΞΕΩΝ

Πρόεδρος : Νικόλαος Βλάχος
Μέλη : Δημήτριος Βεζανῆς
Βασίλειος Λαμπρινάκης
Ἰωάννης Γεωργάκης

Γ΄. ΕΦΟΡΟΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Δημοσθένης Ἐλευθεριάδης

Δ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΦΟΙΤΗΤΙΚΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΛΕΣΧΗΣ

Πρόεδρος : Χρυσός Εύελπίδης
Μέλη : Δημήτριος Σταύρου
 Ίωάννης Παπαζαχαρίου.

Ε'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Πρόεδρος : Χρυσός Εύελπίδης
Μέλη : Γεώργιος Παπαχατζής
 Ίωάννης Παπαζαχαρίου
 Γρηγόριος Πανουτσόπουλος (Είδ. Καθηγητής Σω-
 ματικής Αγωγής).

ΣΤ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Πρόεδρος : Βασίλειος Λαμπρινάκης
Μέλη : Άριστομένης Καλλιαβάς
 Ευθύμιος Κάραβος (Γενικός Γραμματεύς).

**Ζ'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΩΣ ΚΤΙΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ**

Μέλη : Ίωάννης Γεωργάκης
 Ίωάννης Παπαζαχαρίου

Η'. ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΛΑΒΗΣ

Πρόεδρος : Ίωάννης Παπαζαχαρίου
Μέλη : Ευθύμιος Κάραβος (Γενικός Γραμματεύς).
 Κωνσταντίνος Χρυσάνθης (Γραμματεύς).

Γ'.

ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Ι. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

- ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, τῆς Πολιτικῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Ποινικῆς Δικονομίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ, τῆς Κοινωνικῆς Βιολογίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ, τῆς Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς,
ὡς καὶ τῆς Στατιστικῆς.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, τοῦ Διεθνoῦς Δημοσίου Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ, τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΣΤΡΑΤΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ, τῆς Διπλωματικῆς Ἱστορίας
καὶ τοῦ Διεθνoῦς Δημοσίου Δικαίου.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, τῆς Ἱστορίας τοῦ Πολιτισμοῦ.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Ἑγκληματολογίας, Ἀνακριτικῆς
καὶ Ἱατροδικαστικῆς.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Ἰδιωτικῆς Οἰκονομίας.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, τοῦ Ἐμπορικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΠΙΝΤΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, τῆς Ἐφηρμοσμένης Πολιτικῆς Οἰκονομίας.
(Τακτικός : 30 Αὐγούστου 1943)
- ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ, τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 27 Νοεμβρίου 1943)
- ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, τῆς Εἰσαγωγῆς εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου.
(Τακτικός : 30 Ὀκτωβρίου 1937)

II. ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

.....

III. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ, τῆς Λογιστικῆς.
ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, τῆς Σωματικῆς Ἀγωγῆς.
ASSERIN LOUISE, τῆς Γαλλικῆς Φιλολογίας.

Δ'.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

(κενὴ θέσις)	βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου Φιλοσοφικῶν Ἐπιστημῶν.
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝ ΤΙΝΟΣ,	βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου Νομικῶν Ἐπιστημῶν.
ΠΛΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ,	βοηθὸς τοῦ Σπουδαστηρίου Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν.

Ε΄.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

I. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ, Γενικός Διευθυντής.

II. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Προϊστάμενος, Τμηματ. β΄.
ΜΙΧΑΛΟΥ ΒΑΣΩ, Ὑπογραμματεὺς, Εἰσηγητής.
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, Ὑπογραμματεὺς, Εἰσηγητής.
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ ΧΡΥΣΑΥΓΗ, Γραφεὺς α΄.

III. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, Προϊστάμενος, Τμηματ. β΄.

IV. ΤΑΜΕΙΟΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ, Εισπράκτωρ, γραφεὺς α΄.

V. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

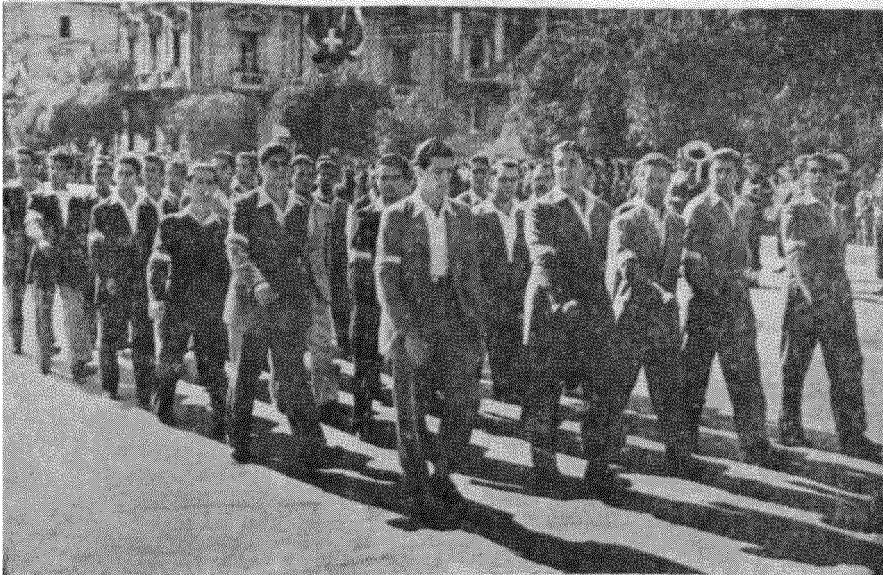
ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ, Βιβλιοφύλαξ, Εἰσηγητής.

VI. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ, κλητὴρ α΄.
ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, κλητὴρ α΄.
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ, κλητὴρ α΄.
ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, θυρωρός, κλητὴρ α΄.
ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ, καθαρίστρια, κλητὴρ β΄.
ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ, καθαρίστρια, κλητὴρ β΄.

Παρέλασις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1948

Παρέλασις ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς 28 Ὀκτωβρίου 1948

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Α' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βλάχος Νικόλαος

1. Πολιτικήν Ἱστορίαν Νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἐκάστην Δευτέραν 6—8 μ.μ.,
2. Φροντιστήριον. Ἐκαστον Σάββατον 6—7 μ.μ.

Δασκαλάκης Γεώργιος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὸ Δημόσιον Δίκαιον. Ἐκάστην Τρίτην 7—8 μ.μ.
2. Συνταγματικὸν Δίκαιον. Ἐκαστον Σάββατον 5—6 μ.μ.
3. Συνταγματικὴν Ἱστορίαν. Ἐκάστην Τετάρτην 6—7 μ.μ.
4. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τετάρτην 7—8 μ.μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. Κοινωνικὴν Βιολογίαν. Ἐκάστην Τρίτην 4—5 μ.μ., Σάββατον 4—5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τρίτην 3—4 μ.μ.

Εὐελπίδης Χρυσὸς

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὰς Κοινωνικὰς καὶ Οἰκονομικὰς Ἐπιστήμας. Ἐκάστην Πέμπτην 6—7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6—7 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. Οἰκονομικὴν Γεωγραφίαν. Ἐκάστην Τρίτην 5—6 μ.μ., Παρασκευὴν 5—6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 7—8 μ.μ.

Κουγέας Σωκράτης

1. Ἱστορίαν Ἑλληνικοῦ Ἔθνους. Ἐκάστην Τρίτην 6—7 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7—8 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος

1. Εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Ἐπιστήμην τοῦ Δικαίου. Ἐκάστην Δευτέραν 5—6 μ.μ., Τετάρτην 5—6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 5—6 μ.μ.

Β'. ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Σπανδανόπουλος Ἰωάννης

1. Λογιστικὴν. Ἐκάστην Δευτέραν 4—5 μ.μ., Πέμπτην 3—4 μ.μ. καὶ 4—5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Δευτέραν 3—4 μ.μ.

Πανουτσόπουλος Γρηγόριος

1. *Σωματικήν ἀγωγήν* (διὰ τοὺς φοιτητάς). Ἐκάστην Παρασκευὴν 4—5 μ.μ.
2. *Σωματικήν ἀγωγήν* (διὰ τὰς φοιτητοῖας). Ἐκάστην Τετάρτην 4—5 μ.μ.
3. Ἀθλητικὰς παιδιὰς. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3—4 μ.μ.
4. Ἐκδρομάς. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρα· ἐκάστοτε καθορισθησομένας.
5. *Σκοποβολήν*. Δις καθ' ἑβδομάδα ἐν τῷ σκοπευτηρίῳ Καισαριανῆς.
6. Ἀγωνίσματα στίβου. Τρις καθ' ἑβδομάδα ἐν τῷ Λαϊκῷ Γυμναστηρίῳ.
Asserin Louise.
7. *Γαλλικὴν Φιλολογίαν*. Ἐκάστην Τετάρτην 3—4 μ.μ. καὶ Σάββατον 3—4 μ.μ.

Β' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Βεζανῆς Δημήτριος

1. *Πολιτειολογίαν*. Ἐκάστην Πέμπτην 6—7 μ.μ.
2. *Συνταγματικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Πέμπτην 7—8 μ.μ.

Γεωργάκης Ἰωάννης

1. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Γενικὸν Μέρος). Ἐκάστην Δευτέραν 5—6 μ.μ., Πέμπτην 3—4 μ.μ.
2. *Ποινικὸν Δίκαιον* (Εἰδικὸν Μέρος). Ἐκάστην Τετάρτην 7—8 μ.μ.
3. *Ποινικὴν Δικονομίαν*. Ἐκάστον Σάββατον 5—6 μ.μ.
4. *Φροντιστήριον Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Ἐγκληματολογίας* (κοινὸν μετὰ τοῦ γ' ἔτους ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ι. Πατάζαχαρίου). Ἐκάστην Δευτέραν 4—5 μ.μ.

Ἐλευθεριάδης Δημοσθένης

1. *Στατιστικήν*. Ἐκάστην Τετάρτην 6—7 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Δευτέραν 6—7 μ.μ.

Εὐελπίδης Χρυσός

1. *Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 7—8 μ.μ., Σάββατον 5—6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7—8 μ.μ.

Εὐσταθιάδης Κωνσταντῖνος

1. *Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον*. Ἐκάστην Τρίτην 5—6 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3—4 μ.μ.

Καλλιαβᾶς Ἀριστομένης

1. *Δημοσίαν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Τρίτην 4—5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 4—5 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. Ἰδιωτικὴν Οἰκονομικὴν. Ἐκάστην Δευτέραν 6—7 μ.μ., Τετάρτην 5—6 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 6—7 μ.μ.

Πέρδικας Παναγιώτης

1. Ἐμπορικὸν δίκαιον. Ἐκάστην Δευτέραν 3—4 μ.μ., Τρίτην 3—4 μ.μ.
2. Ναυτικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Τετάρτην 3—4 μ.μ.
3. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Τετάρτην 4—5 μ.μ.

Στασινόπουλος Μιχαὴλ

1. Διοικητικὸν Δίκαιον. Ἐκάστην Πέμπτην 4—5 μ.μ., Σάββατον 4—5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον. Ἐκάστην Πέμπτην 5—6 μ.μ.

Σταύρου Δημήτριος

1. Ἀσικὸν Δίκαιον (Οἰκογενειακόν). Ἐκάστην Τρίτην 6—7 μ.μ.
2. Ἀσικὸν Δίκαιον (Ἐμπράγματον). Ἐκάστην Παρασκευὴν 5—6 μ.μ.
3. Ἀσικὸν Δίκαιον (φροντιστήριον). Ἐκαστὸν Σάββατον 6—7 μ.μ.

Γ' ΕΤΟΥΣ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΘΗΓΗΤΑΙ

Γεωργιάκης Ἰωάννης

1. Φροντιστήριον Ποινικοῦ Δικαίου καὶ Ἐγκληματολογίας (κοινὸν μετὰ τοῦ β' ἔτους ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. I. Παπαζαχαρίου). Ἐκάστην Δευτέραν 4—5 μ.μ.

Εὐελπίδης Χρυσός

1. Ἀγροτικὴν Νομοθεσίαν καὶ Πολιτικὴν. Ἐκάστην Τρίτην 4—5 μ.μ.
2. Φροντιστήριον Ἀγροτικῆς Νομοθεσίας καὶ Πολιτικῆς. Ἐκάστην Πέμπτην 5—6 μ.μ.
3. Ἱστορία τῶν Κοινωνικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Θεωριῶν. Ἐκάστην Τρίτην 5—6 μ.μ.

Καλογερόπουλος Στρατῆς Σπυρίδων

1. Διπλωματικὴν Ἱστορίαν. Ἐκάστην Τρίτην 7—8 μ.μ.
2. Δημόσιον Διεθνὲς Δίκαιον. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5—6 μ.μ.
3. Ἰδιωτικὸν Διεθνὲς Δίκαιον. Ἐκάστην Τρίτην 6—7 μ.μ., Παρασκευὴν 4—5 μ.μ.

Κουγέας Σωκράτης

1. Ἱστορίαν τοῦ Πολιτισμοῦ. Ἐκάστην Παρασκευὴν 5—6 μ.μ.

Λαμπρινάκης Βασίλειος

1. *Δημόσιον Λογιστικόν*. Ἐκάστην Δευτέραν 6—7 μ.μ., Τετάρτην 6—7 μ.μ.
2. *Δημοσιονομικὴν Νομοθεσίαν*. Ἐκάστην Δευτέραν 7—8 μ.μ., Τετάρτην 7—8 μ.μ.

Παπαζαχαρίου Ἰωάννης

1. *Ἐγκληματολογίαν (Αἰτιολογίαν ἐγκληματικότητος)*. Ἐκάστην Δευτέραν 3—4 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον Ἐγκληματολογίας καὶ Ποινικοῦ Δικαίου* (κοινὸν μετὰ β' ἔτους ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἰ. Γεωργιάκη). Ἐκάστην Δευτέραν 4—5 μ.μ.
3. *Ἀνακριτικὴν*. Ἐκάστην Τρίτην 3—4 μ.μ.
4. *Ἱατροδικαστικὴν*. (Ἐν τῷ ἱατροδικαστικῷ Ἀμφιθέατρῳ τοῦ Πανεπιστημίου ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῆς Ἱατροδικαστικῆς Ὑπηρεσίας καὶ τοῦ ἱατροδικαστοῦ κ. Κωνσταντέλλου). Ἐκάστην Τετάρτην 3—4 καὶ 4—5 μ.μ.
5. *Ἐγκληματολογικὴν Ψυχολογίαν*. Ἐκάστην Πέμπτην 3—4 μ.μ.
6. *Σωφρονιστικὴν*. Ἐκάστην Πέμπτην 4—5 μ.μ.
7. *Ἀνώτερον Φροντιστήριον Γενικῆς Ἐγκληματολογίας*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 3—4 μ.μ.

Παπαχατζῆς Γεώργιος

1. *Διοικητικὸν καὶ Ὑπαλληλικὸν Δίκαιον*. Ἐκάστην Δευτέραν 5—6 μ.μ., Σάββατον 4—5 μ.μ.
2. *Φροντιστήριον*. Ἐκαστὸν Σάββατον 5—6 μ.μ.

Παρασκευόπουλος Ἰωάννης

1. *Ἐφρημοσμένην Πολιτικὴν Οἰκονομίαν*. Ἐκάστην Τετάρτην 5—6 μ.μ.

Σόντης Ἰωάννης

1. *Ἀσικὸν Δίκαιον (Ἐνοχικόν)*. Ἐκάστην Πέμπτην 6—7 μ.μ., 7—8 μ.μ.
2. *Ἀσικὸν Δίκαιον (Κληρονομικόν)*. Ἐκαστὸν Σάββατον 6—7 μ.μ.
3. *Πολιτικὴν Δικονομίαν*. Ἐκάστην Παρασκευὴν 7—8 μ.μ.

Β'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

Πλατῆς Νικόλαος

1. *Φροντιστήριον ἐπαναληπτικὸν ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς μαθήμασι*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας ἐκάστοτε καθορισθησομένης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν οἰκείων καθηγητῶν.

Στασινόπουλος Κωνσταντῖνος

1. *Φροντιστήριον ἐπαναληπτικὸν ἐν τοῖς νομικοῖς μαθήμασι*. Καθ' ἡμέρας καὶ ὥρας, ἐκάστοτε καθορισθησομένης ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν οἰκείων καθηγητῶν.

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1948—1949

Ἡ διδακτέα ὕλη τῶν μαθημάτων ἐν τῇ Σχολῇ διὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1948—1949, ἧτις εἶναι καὶ ἡ ἐξεταστέα ὕλη ἀπὸ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων Ἰουνίου 1949 καὶ ἐπὶ πτυχίῳ ἐξετάσεων Ὀκτωβρίου 1949 εἶναι ἡ ἐξῆς :

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

1. Ἐννοια, σκοπός, δικαιολογία τοῦ Δικαίου.
2. Διάκρισις τοῦ κανόνος τοῦ Δικαίου ἀπὸ τοῦ κανόνος τῆς ἐθιμοτυπίας, τῆς αὐθαιρεσίας, τῆς ἠθικῆς.
3. Ἡ διαίρεσις τοῦ Δικαίου, ἰσχύον ἢ θετικὸν Δίκαιον, φυσικὸν ἢ ἰδεῶδες ἢ ὀρθὸν Δίκαιον.
4. Δημόσιον Δίκαιον, Ἰδιωτικὸν Δίκαιον.
5. Αἱ κύριαί βάσεις τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ οἱ κλάδοι αὐτοῦ.
6. Αἱ πηγαὶ τοῦ Δικαίου, ὁ νόμος, τὸ ἔθιμον, ἡ νομικὴ ἐπιστήμη, ἡ νομολογία.
7. Τὰ διάφορα εἶδη τῶν κανόνων τοῦ Δικαίου, ἀναγκαστικὸν καὶ ἐνδοτικὸν Δίκαιον, γενικὸν καὶ εἰδικόν, κοινὸν καὶ ἐξαιρετικὸν Δίκαιον.
8. Ἡ κριτικὴ, ἡ ἐρμηνεία καὶ ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου.
9. Περὶ τῶν προσώπων, διάκρισις εἰς φυσικὰ καὶ νομικὰ πρόσωπα.
10. Περὶ τῶν δικαιωμάτων.
11. Περὶ τῶν νομικῶν γεγονότων.
12. Περὶ τῶν δικαιοπραξιῶν, περὶ ἀντιπροσωπείας, περὶ αἰρέσεως, προθεσμίας, προϋποθέσεως, περὶ ἀκυρότητος τῶν δικαιοπραξιῶν.
13. Περὶ τῶν πραγμάτων, ὡς ἀντικειμένων τῶν δικαιωμάτων.
14. Περὶ ἀδικοπραξιῶν, περὶ πταίσματος.
15. Περὶ παραγραφῆς.
16. Αἱ πηγαὶ τοῦ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος Ἀστικοῦ Δικαίου.
17. Οἱ κλάδοι τοῦ Ἀστικοῦ Δικαίου. Τὸ Ἐμπράγματον Δίκαιον, τὰ ἐμπράγματα δικαιώματα, οἱ τρόποι κτήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ἐμπραγματῶν δικαιωμάτων, ἡ νομὴ.
18. Τὸ Ἐνοχικὸν Δίκαιον, πῶς γεννῶνται, ἀλλοιοῦνται καὶ ἀποσβέννυνται αἱ ἐνοχαί.

19. Τὸ Κληρονομικὸν Δίκαιον, οἱ κύριοι θεσμοὶ τοῦ Κληρονομικοῦ Δικαίου, ἢ ἐκ διαθήκης καὶ ἢ ἐξ ἀδιαθέτου διαδοχῆ, τὸ δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.
20. Τὸ Οἰκογενειακὸν Δίκαιον, ὁ γάμος, αἱ θετικαὶ καὶ ἀρνητικαὶ προϋποθέσεις αὐτοῦ, ἢ λύσις τοῦ γάμου, ἢ πατρικὴ ἐξουσία, ἢ ἐπιτροπεία, ἢ κηδεμονία.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΟ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Εἰσαγωγή. (Περὶ τῶν ἐπιστημῶν. Περὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δικαίου. Περὶ τῆς ἐπιστήμης τοῦ δημοσίου δικαίου. Περὶ τῆς πολιτικῆς ἐπιστήμης).
2. Περὶ τῆς πολιτείας ἐν γένει. (Ὁρισμὸς καὶ ἔννοια τῆς πολιτείας. Μόνιμος λαός. Χώρα. Ὁργάνωσις εἰς νομικὸν πρόσωπον. Πολιτικὴ ἐξουσία. Κυριαρχία).
3. Περὶ γενέσεως τῆς πολιτείας.
4. Περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς πολιτείας.
5. Περὶ τῆς μορφῆς τῆς πολιτείας (Τύποι πολιτευμάτων).
6. Περὶ τῶν ὀργάνων τῆς πολιτείας.
7. Περὶ τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

1. Εἰσαγωγή.
2. Ἡ περίοδος τῶν τοπικῶν συνταγμάτων.
3. Ἡ περίοδος τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων (ἢ τῆς πρώτης Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας).
4. Ἡ περίοδος τῆς ἀπολύτου μοναρχίας.
5. Ἡ περίοδος τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας.
6. Ἡ περίοδος τῆς βασιλευομένης δημοκρατίας μετὰ βᾶσιν τὴν κυριαρχίαν τοῦ λαοῦ.
7. Ἡ περίοδος τοῦ ἀναθεωρηθέντος συντάγματος τοῦ 1864.
8. Ἡ περίοδος τῆς δευτέρας Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.
9. Ἡ σύγχρονος περίοδος.
10. Ἐπίλογος.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Ἐννοια καὶ ἀντικείμενον τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
2. Πηγαὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
3. Βιβλιογραφία.

4. Τὸ Σύνταγμα.
5. Ἡ Συντακτικὴ Ἐξουσία.
6. Τὸ ἰσχῶν Σύνταγμα.
7. Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος.
8. Τὸ πνεῦμα τοῦ Συντάγματος.
9. Ἡ δημοκρατία.
10. Ἡ λαϊκὴ κυριαρχία.
11. Τὸ κράτος δικαίου.
12. Αἱ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι.
13. Θεμελιώδεις θεσμοὶ τῆς κρατικῆς ὀργανώσεως.
14. Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν.
15. Τὸ ἀντιπροσωπευτικὸν σύστημα.
16. Ὁ κοινοβουλευτισμός.
17. Αἱ γενικαὶ ρῆτραι.
18. *Salus populi suprema lex esto.*
19. Ἡ τήρησις τοῦ Συντάγματος.
20. Ἡ πολιτικὴ ἠθική.
21. Ἡ ἐντάξις εἰς μίαν διεθνῆ τάξιν.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΝΕΩΤΕΡΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Ἐπαναστατικὴ ἐποχὴ.
2. Ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας (1832) μέχρι τοῦ 1844.
3. Ἀπὸ τοῦ 1844—1862.
4. Ἀπὸ τοῦ 1862 μέχρι τοῦ πρώτου παγκοσμίου πολέμου.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

1. Ἀρχαία Ἱστορία.
2. Ἡ Ἑλλάς κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας.
3. Φραγκοκρατία.
4. Τουρκοκρατία.
5. Ἐπανάστασις.
6. Νεωτέρα Ἱστορία.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΑΣ

1. Εἰσαγωγικαὶ γνώσεις (Τὸ ἄτομον καὶ ἡ κοινωνία, κοινωνικὴ ὀργάνωσις, πολιτικὴ ὀργάνωσις, οἰκονομικὴ ὀργάνωσις, αἱ θεωρίαι περὶ οἰκονομικῶν βαθμίδων, μορφαὶ ὀργανώσεως τῆς οἰκονομίας).
2. Κοινωνικαὶ ἐπιστῆμαι (Διάκρισις ἐπιστημῶν, κοινωνιολογία, δίκαιον, οἰκονομική, ἡ σημασία τῆς τεχνικῆς).

3. Μεθοδολογία (Γενικά, άφρημένη μέθοδος, ιστορική μέθοδος, μονογραφία, στατιστική, μαθηματική μέθοδος, τελεολογική μέθοδος, κριτική τῶν διαφορῶν μεθόδων, έπιστήμη και πολιτική).
4. Θεμελιώδεις οικονομικαί άρχαί (Αί ανάγκαι και ή ίκανοποίησις των, άγαθά και ύπηρεσίαι, ή αξία και αι περι αὐτῆς θεωρία, ή τιμή και ό νόμος προσφορᾶς και ζητήσεως, τὸ νόμισμα, ή ανταλλαγή τῶν άγαθῶν, παρατηρήσεις).
5. Οί συντελεσταί τῆς οίκονομίας και ή άλληλεξάρτησις αὐτῶν. (Φυσικοί συντελεσταί, κοινωνικοί συντελεσταί, οίκονομικοί συντελεσταί, ή όργάνωσις τῆς παραγωγῆς).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΒΙΟΛΟΓΙΑ

1. Ἐντικείμενον, σημασία και ιστορικόν.
2. Οί νόμοι τῆς κληρονομικότητος (στοιχειώδης Μενδελισμὸς και κληρονομικότης τοῦ φύλου).
3. Περιβάλλον και κληρονομικότης.
4. Φυσική και τεχνητή έπιλογή.
5. Τὸ πρόβλημα τῆς κληρονομικότητος τῶν έπικτήτων ιδιοτήτων.
6. Ἐφαρμογαί τῶν νόμων τῆς κληρονομικότητος έν τῇ Ιατροδικαστικῇ και έν τῇ οίκονομικῇ ζωῇ.
7. Οί νόμοι τῆς κληρονομικότητος έπὶ τοῦ ανθρώπου.
8. Αί φυσιολογικαί κληρονομικαί ιδιότητες τοῦ ανθρώπου.
9. Φυλαί και φυλετικά ζητήματα.
10. Αί κληρονομικαί νόσοι και ή σημασία των δια τὸ άτομον και τὴν κοινωνίαν.
11. Ψυχώσεις και ψυχοπάθειαι άπό κοινωνικῆς άπόψεως.
12. Φυσική έπιλογή έν ταῖς ανθρώπιναις κοινωνίαις.
13. Κοινωνική έπιλογή, κοινωνικαί τάξεις.
14. Σχέσεις μεταξύ βιολογικῆς και κοινωνικῆς έπιλογῆς.
15. Ἐπογεννητικότης και ποιοτική δημολογική πολιτική.
16. Ζητήματα έκφυλισμοῦ και εξαφάνισης μεγάλων φυλῶν και λαῶν.
17. Πολιτική και μορφή τῆς οίκονομίας και τῆς Πολιτείας άπό βιολογικῆς άπόψεως.
18. Παιδεία και άγωγή άπό βιολογικῆς άπόψεως.
19. Εὐγονιστικά μέτρα και βιολογική ήθική.
20. Τὸ πρόβλημα τῆς έλευθερίας τῆς βουλήσεως άπό βιολογικῆς άπόψεως.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

- Είσαγωγή. Τὸ περιεχόμενον τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.
1. Οἱ σκοποὶ τῆς Οἰκονομικῆς Γεωγραφίας.
 2. Ἡ φύσις. Ἔδαφος. α) Γενικαὶ παρατηρήσεις, β) αἱ διαφοραὶ τοῦ ἔδαφους κλπ.
 3. Κλίμα. α) Ζώνη ἰσημερινοῦ, β) δύο τροπικαὶ ζῶναι περὶ ἰσημερινὸν κλπ.
 4. Φυλαί. α) Ἡ λευκὴ φυλὴ ἢ ἡ λεγομένη εὐρωπαϊκὴ κλπ.
 5. Θρησκείαι. α) Θρησκείαι, β) ἡ ἀντίθεσις πρὸς τὴν θρησκείαν, γ) αἱ φυσικαὶ ἐπιστῆμαι κλπ.
 6. Γλώσσαι.
 7. Πολιτισμοί. α) Ὁ δυτικὸς πολιτισμὸς, β) ὁ ἀνατολικὸς πολιτισμὸς κλπ.
 8. Ἡ γεωργία.
 9. Χειροτεχνία, βιοτεχνία καὶ βιομηχανία.
 10. Τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα.
 11. Αἱ οἰκονομικαὶ βαθμίδες.
 12. Ὁ πληθυσμὸς, ἡ πυκνότης καὶ ἡ αἵξησις αὐτοῦ. Συμπέρασμα.
 13. Τὸ παγκόσμιον ἐμπόριον. α) Γενικαὶ παρατηρήσεις, β) ἱστορικὴ ἀνασκόπησις κλπ.
 14. Ἄγοραὶ καὶ χρηματιστήρια ἐμπορευμάτων.
 15. Εὐρώπη. α) Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, β) τὸ κλίμα κλπ.
 16. Μεγάλῃ Βρετανία. α) Ἐπιφάνεια, β) ἔδαφος κλπ.
 17. Τὸ ἀνεξάρτητον κράτος τῆς Ἰρλανδίας. α) Γενικαὶ παρατηρήσεις, β) Πληθυσμὸς κλπ.
 18. Γερμανία. α) Εἰσαγωγή, β) ἡ γεωγραφικὴ θέσις τῆς Γερμανίας κλπ.
 19. Ἡ Παλαιὰ Αὐστρουγγαρία. α) Γενικαὶ παρατηρήσεις, β) Αὐστρία κλπ.
 20. Τσεχοσλοβακία. α) Γενικαὶ παρατηρήσεις, β) οἰκονομία κλπ.
 21. Ἡ Ἰταλία. α) Γεωγραφικαὶ συνθῆκαι, 2) ἡ ἔξωτερικὴ διαμόρφωσις τοῦ ἔδαφους τῆς Γαλλίας κλπ.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ

1. Ὅρισμός, ἔννοια καὶ περιεχόμενον τῆς Περιουσίας. Πηγαὶ προελεύσεως τῆς Περιουσίας (Ἴδιον καὶ ξένον κεφάλαιον). Ταξινόμησις τῆς περιουσίας καὶ τῶν πηγῶν προελεύσεώς της (ἔννοια καὶ ὄρισμός τοῦ λογαριασμοῦ). Ἐννοια τῶν ὄρων Ἐνεργητικοῦ καὶ Παθητικοῦ. Ἐννοια, ὄρισμός καὶ ἀπεικόνισις τοῦ Ἴσολογισμοῦ. Μορφαὶ τοῦ Ἴσολογισμοῦ.
2. Ὅρισμός, περιεχόμενον καὶ σκοπὸς τῆς Λογιστικῆς.
3. Διείρησις τῆς Λογιστικῆς εἰς στατικὴν, δυναμικὴν καὶ στατιστικὴν.

4. Περί λογαριασμών (Ἀπεικόνισις τῶν λογαριασμῶν, παρακολούθησις τῆς κινήσεως τῶν λογαριασμῶν. Περί διπλογραφικοῦ συστήματος).
5. Περί λειτουργίας τῶν λογαριασμῶν (ἀξιῶν, προσωπικῶν καὶ ἐξόδων καὶ τῆς καθαρᾶς θέσεως).
6. Περί λογιστικῶν βιβλίων: Ἐπισήμων (Βιβλίων Ἀπογραφῶν, Ἡμερολογίου καὶ Βιβλίου Ἀντιγραφῆς ἐπιστολῶν) καὶ Προαιρετικῶν (Γενικῶν Καθολικῶν, Προχείρων, Ἀναλυτικῶν Καθολικῶν, Βιβλίων Ταμείου, Γραμ]τίων κλπ.).
7. Περί ἀπογραφῆς (καταμέτρησις καὶ ἀποτίμησις).
8. Περί προσωρινοῦ Ἴσοζυγίου καὶ καταστάσεως συμφωνίας περιλήπτικῶν καὶ εἰδικῶν λογαριασμῶν ὡς καὶ περὶ ἀριθμοῖσοζυγίων.
9. Περί μικτῶν λογαριασμῶν (Ὅρισμοῦ καὶ διακρίσεως αὐτῶν. Περὶ ἐκκαθαρίσεως μικτῶν λογαριασμῶν).
10. Περί ἀντιθέτων λογαριασμῶν. Περί διαμέσων καὶ στατιστικῶν λογαριασμῶν, ὡς καὶ περὶ ἐξ ἀντικρουζομένων χρεωπιστώσεων λογαριασμῶν (Λογιστικαὶ ἐγγραφαὶ τῶν πάσης φύσεως μετὰ γραμματίων συναλλαγῶν).
11. Μέθοδος τηρήσεως τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα». Ὡς μικτῶν, ὡς ἀμιγῶς λογαριασμῶν ἀξίας, διὰ πολλαπλῶν λογαριασμῶν).
12. Περὶ τῆς ἐπιδράσεως τῶν γενικῶν ἐξόδων ἐπὶ τοῦ ἐξ ἐμπορεύματος κέρδους.
13. Περὶ τῆς λειτουργίας τοῦ λογαριασμοῦ «Ἐμπορεύματα παρὰ Τρίτοις».
14. Περὶ προαγορῶν καὶ προπωλήσεων ἐμπορευμάτων ὡς περὶ ἀγοραπωλησίας ἐμπορευμάτων μέσῳ ἀνταποκριτῶν.
15. Περὶ λογαριασμῶν τάξεως. Περὶ τῶν ὑπὸ αἴρεσιν λογαριασμῶν.
16. Περὶ ἀπλογραφίας.
17. Περὶ ἀποσβέσεως.
18. Περὶ συντάξεως Ἰσολογισμοῦ τέλους χρήσεως ὡς καὶ περὶ κλεισίματος τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ ἐκ νέου ἀνοίγματος αὐτῶν.
19. Περὶ ἐγγραφῶν εἰς ξένον νόμισμα.
20. Περὶ τῆς λογιστικῆς τῶν Ἐμπορικῶν Ἐταιρειῶν (Ὁμορροθῆμων, Ἐτερορροθῆμων, ἀνωνύμων καὶ συμμετοχικῶν).
21. Περὶ συγκεντρωτικοῦ συστήματος ἐγγραφῶν ὡς καὶ τῶν κυριωτέρων ἄλλων συστημάτων ἐγγραφῶν (Ἀμερικανικοῦ κλπ.).
22. Περὶ λογιστικῆς καὶ διαχειριστικῆς Ὁργανώσεως Ὁργανισμοῦ Δημοσίου Δικαίου.
23. Περὶ λογιστικῶν σχεδίων.

ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Ἐμπράγματον.

1. Τὰ πράγματα καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν δικαιώματα.
2. Νομή, κτῆσις, ἀπώλεια, προστασία.
3. Κυριότης καὶ περιεχόμενον, περιορισμοί, τρόποι κτήσεως, προστασία, μεταγραφή.
4. Δουλεῖαι, προσωπικαί, πραγματικαί, περιεχόμενον, σύστασις, προστασία, ἀπόσβεσις.
5. Ἐνέχυρον, σύστασις, ἀπόσβεσις, προστασία, νόμιμον ἐνέχυρον, γεωργικὸν ἐνέχυρον, ἐπὶ ἀπαιτήσεως.
6. Ὑποθήκη, σύστασις, ἔκτασις, ἀπόσβεσις, προσημείωσις.

Β'. Οἰκογενειακὸν δίκαιον.

1. Μνηστεία, σύστασις, λύσις, συνέπειαι, παραγραφή.
2. Γάμος, ὄροι πρὸς σύναψιν, ἰκανότης, κωλύματα.
3. Ἄκυρος καὶ ἀκυρώσιμος γάμος, ἀνυπόστατος γάμος.
4. Προσωπικαὶ σχέσεις μεταξύ τῶν συζύγων.
5. Περιουσιακαὶ σχέσεις τῶν συζύγων.
6. Προῖξ, σύστασις, εἶδη προικός, δικαιώματα ἀνδρὸς ἐπὶ τῆς προικός, ἀσφάλεια προικός, ἢ προῖξ λυθέντος τοῦ γάμου, χωρισμὸς προικός.
7. Διαζύγιον, λόγοι διαζυγίου, διαδικασία, ἀποτελέσματα.
8. Γνησιότης τέκνου, ἀποκήρυξις.
9. Διατροφή ἐκ τοῦ νόμου.
10. Σχέσις γονέων καὶ τέκνων, πατρικὴ ἐξουσία.
11. Ἐξώγαμα τέκνα, ἀναγνώρισις, νομιμοποίησις.
12. Υἱοθεσία, ὄροι, ἀποτελέσματα.
13. Ἐπιτροπεία, παρεπίτροπος, συγγενικὸν συμβούλιον.
14. Κηδεμονία χειραφέντων ἀνηλίκων.
15. Ἐπιτροπεία ἀπηγορευμένων, ἐπιτροπεία ἀπόντος.
16. Δικαστικὴ ἀντίληψις.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

- Α'. Γενικὸν Μέρος (Ἱστορία Ἐμπορικῶ Ἰουαίου. Ἐμπορικαὶ πράξεις. Ἐμποροί. Ἐπωνυμία καὶ σήματα. Ἐμπορικὰ βιβλία. Χρηματιστήρια. Παραγγελία. Μεταφορά. Συναλλαγματικά. Γραμμάτια. Ἐπιταγαί. Τρα-

- πεζιτικάί πράξεις ἐν γένει. Ἐνοικτὸς λογαριασμός. Χερσαία ἀσφάλεια).
- Β'. Δίκαιον Ἐταιρειῶν.
- Γ'. Ναυτικὸν Δίκαιον (Ἱστορία. Πλοῖον ἐν γένει. Πλοίαρχος, Ναῦται. Προστασία ναυτικῆς πίστεως. Ναύλωσις. Ἀσφάλεια. Πλοιοκτήτης καὶ ἐφοπλιστής. Τρόποι κτήσεως πλοίου. Συμπλοιοκτησία. Ἀβαρία. Σύγκρουσις πλοίων. Ρυμούλκησις).
- Δ'. Πτωχευτικὸν Δίκαιον. (Ἱστορία. Προϋποθέσεις κηρύξεως πτωχεύσεως. Ἀπόφασις δικαστηρίου. Ὅργανα πτωχευτικῆς διαδικασίας. Συνέπειαι ἐν γένει τῆς κηρύξεως τῆς πτωχεύσεως. Ὑποπτος περίοδος. Διεκδίκησις ἐν πτωχεύσει. Ἡ σύζυγος τοῦ πτωχεύσαντος. Ἐπαλήθρευσις ἀπαιτήσεων. Συμβιβασμός ἐν γένει. Ἐνωσις, διανομή. Παῦσις τῶν ἐργασιῶν τῆς πτωχεύσεως. Ἀποκατάστασις).

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ὁρισμός καὶ ἔννοια τοῦ Διοικητικοῦ Δικαίου (ρhythμισις τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς δράσεως τῆς δημοσίας διοικήσεως διὰ κανόνων δικαίου).—Πηγαί (Σύνταγμα, νόμοι, διατάγματα κλπ.).—Δημόσιος διοικητικὸς ὀργανισμός.—Διοικητικαὶ ὑπηρεσίαι.—Καθ' ἕκαστα ὄργανα.—Ἄτομα καὶ συμβούλια.—Κεντρικά καὶ περιφερειακά ὄργανα.—Τὰ συμβούλια τῆς κεντρικῆς διοικήσεως.—Οἱ ὑπουργοί.—Οἱ γενικοὶ διοικηταί.—Οἱ νομάρχαι.—Οἱ ἑπαρχοί.—Διοικητικὰ συστήματα.—Ἡ ἀποκέντρωσις.—Ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις.—Δῆμοι καὶ Κοινότητες.—Καθ' ἕλην αὐτοδιοίκησις.—Ὁργανισμοὶ δημοσίου δικαίου.—Ἡ δρᾶσις τῆς δημοσίας διοικήσεως ὑπὸ ἔποψιν ἕλης καὶ βαθμοῦ ἐπεμβάσεως.—Εὔρυνσις τοῦ κύκλου τῆς κρατικῆς δράσεως εἰς τὴν σύγχρονον πολιτείαν.—Δρᾶσις παράλληλος πρὸς τὴν ἰδιωτικὴν καὶ δρᾶσις μονοπωλιακή.—Οἱ κανόνες τῆς αὐτεπαγγέλτου ἐνεργείας καὶ τῆς νομιμότητος.—Δρᾶσις δεσμευμένη καὶ κατ' εὐχέρειαν.—Ὑλικαὶ ἐνέργειαι καὶ νομικαὶ πράξεις τῆς διοικήσεως.—Διοικητικαὶ πράξεις μονομερεῖς καὶ διοικητικαὶ συμβάσεις.—Ἡ διακριτικὴ εὐχέρεια τῆς διοικήσεως.—Ἀποζημίωσις δημοσίου δικαίου.—Ἡ διοικητικὴ ἱεραρχία καὶ οἱ κανόνες τῶν ἱεραρχικῶν ἐπεμβάσεων.—Αἱ ἔννομοι σχέσεις δημοσίου δικαίου (δημόσια ἐξ ὑποκειμένου δικαίου κλπ.).

ΠΟΛΙΤΕΙΟΛΟΓΙΑ

- Α'. Εἰσαγωγή.
- Β'. Αἱ θεμελιώδεις ἔννοιαι. (1. Τὸ ἀντικείμενον τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας. 2. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Νομικὴ Ἐπιστήμη. 3. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Φιλοσοφία τοῦ Δικαίου. 4. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Κοινωνιολογία. 5. Γενικὴ Πολιτειολογία καὶ Πολιτικὴ. 6. Γενικὴ καὶ Εἰδικὴ Πολιτειολογία. 7. Ἡ θέσις τῆς Πολιτειολογίας ἐν τῷ συνόλῳ τῶν ἐπιστη-

μῶν. 8. Ἡ μέθοδος τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας. 9. Ἡ χρησιμότης τῆς Γενικῆς Πολιτειολογίας).

- Γ' Εἰσαγωγικαὶ ἔννοιαι. (1. Προέλευσις, ἐξέλιξις καὶ θάνατος τοῦ κράτους. Βασικαὶ γραμμαὶ μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους: α) Γενικά. Κοινωνιολογία καὶ Φιλοσοφία τῆς Ἱστορίας. Ἡ ἔννοια τοῦ ἱστορικοῦ νόμου. β) Στοιχεῖα μιᾶς κοινωνιολογίας τοῦ κράτους.—2. Ἡ δικαιολόγησις τοῦ κράτους).

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

I

Α'. Τὸ Σύνταγμα καὶ τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον.

1. Ἡ ἔννοια τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.
2. Ἡ ἔννοια τῆς συντακτικῆς τάξεως.

Β'. Τὸ Κράτος.

1. Ἡ ἔννοια τοῦ κράτους.
2. Ἡ μορφή τοῦ κράτους.
3. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ κράτους.
4. Ἡ διάκρισις τῶν ἐξουσιῶν καὶ λειτουργιῶν τοῦ κράτους.
5. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.
6. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἀτόμου καὶ τοῦ πολίτου.
7. Ὁ σκοπὸς τοῦ κράτους.

II

Γ'. Συνταγματικὴ ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.

Δ'. Αἱ πηγαὶ τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου.

Ε'. Ἡ μορφή τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτεύματος.

ΣΤ'. Ἡ ἀναθεωρητικὴ ἐξουσία.

Ζ'. Ἡ ἔννοια τῆς κατὰ τὸ Σύνταγμα διακρίσεως τῶν ἐξουσιῶν.

Η'. Τὰ καθ' ἕκαστα ὄργανα τῆς Πολιτείας.

1. Ὁ ἀνώτατος ἄρχων—Βασιλεὺς.
2. Οἱ ὑπουργοί.
3. Τὸ ἐκλογικὸν σῶμα καὶ ἡ Βουλὴ.
4. Τὰ δικαστήρια.

Θ'. Ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα προστασία τῶν Διοικητικῶν καὶ Δικαστικῶν λειτουργιῶν.

Ι'. Αἱ πολιτικαὶ πράξεις.

1. Νόμος.
2. Διάταγμα.
3. Δικαστικὴ ἀπόφασις.

- ΙΑ'. Τὸ ἔθιμον ὡς πολιτειακὴ πράξις.
ΙΒ'. Ὁ Προϋπολογισμός.
ΙΓ'. Ἰδιαζούσης σημασίας Κυβερνητικαὶ πράξεις.
1. Ἡ συνομολόγησις Διεθνῶν συνθηκῶν.
2. Χάρις καὶ Ἀμνηστία.
ΙΔ'. Ἡ Ἐκκλησία ἐν τῇ Πολιτείᾳ.
ΙΕ'. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Ἐκ τοῦ δικαίου τῆς εἰρήνης: Γενικὴ Εἰσαγωγή—Πηγαί.—Ἵποκείμενα τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου—Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε.—Κράτη (γένεσις, μεταβολαί, τέλος)—Ὅργανα τῶν Διεθνῶν σχέσεων (Ἄνωτ. Ἄρχων, Ὑπουργός Ἐξωτερικῶν, Διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι καὶ Πρόξενοι)—Ὑδατίνη περιοχὴ.
2. Ἐκ τοῦ δικαίου τοῦ πολέμου: Εἰσαγωγή—Κατὰ ξηρὰν πόλεμος—κατὰ θάλασσαν πόλεμος—ἐναέριος πόλεμος.

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

- Α'. Γενικὸν μέρος. I. Εἰσαγωγή (1. Εἰσαγωγικαὶ Ἔννοιαι. 2. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ ποινικοῦ δικαίου. 3. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ ἑλληνικοῦ ποινικοῦ δικαίου. 4. Αἱ διάφοροι σχολαί. 5. Ἐρμηνεία. 6. Χρονικὰ ὄρια. 7. Διεθνὲς Ποινικὸν δίκαιον). II. Ἡ διδασκαλία περὶ ἐγκλήματος (1. Ἔγκλημα. 2. Ἐμφανίσεις τοῦ ἐγκλήματος: α' ἀπόπειρα, β' συμμετοχὴ, γ' συρροή). III. Ἡ διδασκαλία περὶ ποινῆς. (1. Ἔννοια καὶ σκοποὶ τῆς ποινῆς. 2. Εἶδη τῶν ποινῶν. 3. Ἐφαρμογὴ τῆς ποινῆς. 4. Λόγοι ἀποκλείοντες τὴν ποινήν. 5. Ἐξασφαλιστικὰ μέτρα).
Β'. Εἰδικὸν Μέρος (1. Ἔγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς σωματικῆς ἀκεραιότητος. 2. Ἔγκλήματα ἐσχάτης προδοσίας, προδοσίας τῆς χώρας καὶ κατὰ ξένων κρατῶν. 3. Ἔγκλήματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν. 4. Διάφορα ἄλλα ἐγκλήματα).

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

- Α'. Εἰσαγωγή (1. Ἔννοια ποινικῆς δικονομίας. 2. Τὰ δικονομικὰ συστήματα. 3. Αἱ δευτερεύουσαι δικονομικαὶ ἀρχαί. 4. Τὸ σύγχρονον μικτὸν δικονομικὸν σύστημα. 5. Ἡ Ἑλληνικὴ Νομοθεσία. 6. Ἐρμηνεία καὶ χρονικὰ ὄρια δικονομικῶν νόμων).
Β'. Ἡ ὀργάνωσις τῆς ποινικῆς δικαιοσύνης (1. Ἡ συγκρότησις τῶν ποινικῶν δικαστηρίων. 2. Ἡ συμμετοχὴ τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου εἰς τὰ ποινικὰ δικαστήρια. 3. Τὰ κακούροδικεῖα).

- Γ'. Οί παράγοντες τῆς ποινικῆς δίκης (1. Ἡ ποινικὴ δίκη ὡς ἔννομος σχέσις. 2. Ὁ ποινικὸς δικαστής. 3. Ψυχολογικὰ προβλήματα τοῦ ποινικοῦ δικαστοῦ. 4. Ὁ εἰσαγγελεὺς. 5. Ὁ κατηγορούμενος. 6. Ὁ πολιτικῶς ἐνάγων. 7. Ἡ ὑπεράσπισις).
- Δ'. Αἱ δικονομικαὶ προϋποθέσεις (1. Ἡ ἔννοια. 2. Αἱ κατ' ἰδίαν δικονομικαὶ προϋποθέσεις. 3. Εἰδικώτερον περὶ ἐγκλήσεως).
- Ε'. Δικαιοδοσία καὶ ἀρμοδιότης (1. Ἡ ποινικὴ διαδικασία καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς. 2. Ἐκτασις τῆς ποινικῆς δικαιοδοσίας. 3. Ἐννοια τῆς ἀρμοδιότητος καὶ τὰ εἶδη αὐτῆς. 4. Καθ' ἕλην ἀρμοδιότης, ὁ κανὼν καὶ αἱ ἐξαιρέσεις του. 5. Ἀρμοδιότης ἐκ συναφείας. 6. Ἡ ἀρμοδιότης ἐπὶ συναιτιότητος. 7. Ἡ κατὰ τόπον ἀρμοδιότης. 8. Ἐκτακτος κατὰ τόπον ἀρμοδιότης ἢ ἀρμοδιότης κατὰ παραπομπήν. 9. Ἐφαρμογὴ καὶ κανονισμὸς ἀρμοδιότητος).
- ΣΤ'. Περὶ ἀποδείξεως (1. Ἐννοια ἀποδείξεως καὶ ἡ ἱστορικὴ της ἐξέλιξις. 2. Τὸ ἰσχυρὸν σύστημα ἀποδείξεως. 3. Διαφοραὶ ἐναντι τῆς πολιτικῆς δίκης. 4. Εἶδη ἀποδείξεως. 5. Τὰ ἀποδεικτικὰ μέσα. 6. Ἡ αἰτοψία. 7. Ἡ πραγματογνωμοσύνη. 8. Διεξαγωγὴ καὶ ἐκτίμησις τῆς πραγματογνωμοσύνης. 9. Οἱ μάρτυρες καὶ ἡ ψυχολογικὴ των ἐκτίμησις. 10. Ἡ μαρτυρικὴ ἰκανότης. 11. Ἡ ὄρκους τῶν μαρτύρων. 12. Αἱ ὑποχρεώσεις τῶν μαρτύρων. 13. Ἡ ἐξέτασις τῶν μαρτύρων. 14. Τὰ ἔγγραφα. 15. Ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου).
- Ζ'. Αἱ ποινικαὶ ἀποφάσεις (1. Αἱ ἀποφάσεις ἐν γένει. 2. Τὸ δεδικασμένον τῆς ἀποφάσεως).

ΔΗΜΟΣΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Εἰσαγωγὴ. Ἡ ἔννοια τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.

1. Ὁρολογία.
2. Αἱ σχέσεις καὶ αἱ διαφοραὶ μεταξύ Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ Ἰδιωτικῆς.
3. Τὸ περιεχόμενον τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
4. Αἱ σχέσεις τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας με τοὺς λοιποὺς Ἐπιστημονικοὺς κλάδους.
5. Ἡ αὐτοτέλεια τῆς Δημοσίας Οἰκονομικῆς.
6. Ἡ διαίρεσις τῆς Δημ. Οἰκονομικῆς.
7. Αἱ μέθοδοι ἐρεύνης τῆς Δημ. Οἰκονομικῆς.
8. Ἡ ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας: α) Ἀρχαία ἐποχὴ, β) Ρωμαϊκὴ ἐποχὴ, γ) Βυζαντινὴ ἐποχὴ, δ) Φεουδαρχικὸν σύστημα δύσεως.
9. Περίοδος ἀπολυταρχισμοῦ.
10. Καμεραλισταί.

11. Φυσιοκρατισμός.
12. Λαβίδ Γιούμ και Ἄδὰμ Σμίθ.
13. Ρωμαντικὴ Σχολή.
14. Ἱστορικὴ Σχολή.
15. Ὁ Lorenz von Stein καὶ Schäffle.
16. Ὁ Roscher.
17. Ὁ Adolf Wagner.
18. Ἡ νεωτέρα περίοδος.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

1. Τὰ δημόσια ἔξοδα.
2. Κοινωνικαὶ Ἰδιωτικαὶ ἀνάγκαι.
3. Ἰδία καὶ βοηθητικαὶ ἀνάγκαι.
4. Τακτικαὶ καὶ ἔκτακτοι ἀνάγκαι.
5. Φανερὰ καὶ λανθάνοντα ἔξοδα.
6. Διάκρισις ἐξόδων βάσει διοικητικῶν σκοπῶν.
7. Ἀνάγκαι τοῦ κράτους διὰ προσωπικὰς ὑπηρεσίας.
8. Ἀρχαὶ προσλήψεως καὶ ἀμοιβῆς δημοσίων ὑπαλλήλων.
9. Ἀνάγκαι τοῦ κράτους διὰ ἀγαθὰ.

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

1. Τὰ κρατικὰ ἔσοδα.
2. Κατηγορία κρατικῶν ἐσόδων.
3. Ἀρχαὶ διέπουσαι κρατικὰ ἔσοδα.
4. Κρατικαὶ ἐπιχειρήσεις.
5. Κρατικὰ δάνεια.

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

- I. Εἰσαγωγή.
- II. Ἐκπαίδευσις (1. Ἐμπορικαὶ ἐπιστῆμαι. 2. Ἐμπορικαὶ σχολαί).
- III. Βασικαὶ ἔννοιαι (1. Οἰκονομικὰ ἀγαθὰ, πλοῦτος, ἀνάγκαι. 2. Ἀξία, τιμή).
- IV. Ἐπιχειρήσις (1. Ἐπάγγελμα, ἐπιχείρησις. 2. Εἶδη ἐπιχειρήσεως. 3. Μορφαὶ ἐπιχειρήσεως. 4. Δημοσία ἐπιχείρησις.
- V. Κρίσεις.
- VI. Παράγοντες ἐν τῇ ἐπιχειρήσει. (1. Περιουσία, κεφάλαιον, 2. Πίστις, ἐμπορικαὶ πληροφορίες, 3. Ἐργασία).
- VII. Ἀποτελεσματικότης ἐν τῇ ἐπιχειρήσει καὶ οἱ συντελεσταὶ αὐτῆς. (1. Ἀποτελεσματικότης. 2. Ρευστότης. 3. Κίνδυνοι. 4. Κυκλοφορία. 5. Εἰσόδημα πρόσδοδος. 6. Τὰ ἔξοδα ἐν τῇ ἐπιχειρήσει. 7. Ὑπολογισμὸς τῆς δαπάνης κατασκευῆς).

- VIII. Ἑταιρίαι (1. Προσωπικαὶ ἑταιρίαι. 2. Ἀνώνυμος ἑταιρία. 3. Ἑταιρία περιορισμένης εὐθύνης. 4. Περὶ ἀνώνυμων ἑταιριῶν καὶ Τραπεζῶν ἐν Ἑλλάδι).
- IX. Συνεταιρισμοί.
- X. Ἐπιχειρηματικὴ συγκέντρωσις (1. Διάφοροι συνεννοήσεις. 2. Καρτέλ (συνδικάτα). 3. Ἄλλα εἶδη συνασπισμοῦ. Τράστ.).
- XI. Ἐμπορικαὶ ὀργανώσεις (1. Ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια. 2. Ἐμπορικοὶ σύμβουλοι. 3. Χρηματιστήριον ἐμπορευμάτων).
- XII. Ἀσφάλεια.
- XIII. Λογιστικὴ.
- XIV. Τὸ ἐμπορικὸν ναυτικὸν (1. Παγκόσμιον. 2. Ἑλληνικόν).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

- I. **Οἱ συντελεσταὶ τῆς παραγωγῆς**
Ἡ ὀργάνωσις τῆς παραγωγῆς.
Ἡ συνεργασία πρὸς παραγωγήν.
Ἡ καταμερισμὸς τῆς ἐργασίας.
Ἡ συγκέντρωσις τῆς παραγωγῆς.
- II. **Ἡ κυκλοφορία τῶν ἀγαθῶν**
Ἡ ἀνταλλαγὴ.
Ἡ διεθνὴς συναλλαγὴ.
Ἡ πίστις.
Αἱ Τράπεζαι.
- III. **Ἡ κατανομὴ τῶν ἀγαθῶν**
Τὸ κρατοῦν σύστημα.
Οἱ σοσιαλιστικοὶ τρόποι.
Οἱ κεφαλαιούχοι εἰσοδηματία.
Οἱ μισθωτοί.
Οἱ ἐπιχειρηματία.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

I. Στοιχεῖα συνδυαστικῆς. Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς θεωρίας καὶ τοῦ λογιμοῦ τῶν πιθανοτήτων.

II. Ἡ Στατιστικὴ ὡς ἐπιστῆμη καὶ ὡς μέθοδος ἐρεῦνης. Παρασκευὴ τοῦ στατιστικοῦ ὕλικου, κατάταξις αὐτοῦ καὶ στατιστικοὶ πίνακες. Στατιστικαὶ σειραὶ καὶ γραφικὴ παράστασις αὐτῶν. Μέσαι τιμαί. Τιμαὶ διασπορᾶς. Θεωρία τῶν λαθῶν. Στατιστικὴ τῶν αἰτίων. Ἐναλλακτικὴ παραλλακτικότητα. Στοιχειώδεις γνώσεις τῆς συσχετίσεως. Ἐφαρμογαὶ τινες ἐν ταῖς οἰκονομικαῖς ἐπιστήμαις.

III. Ἐφαρμογαὶ ἐν τῇ Δημογραφίᾳ. Συλλογὴ καὶ ἐπεξεργασία τοῦ δημογραφικοῦ ὕλικου. Κατάστασις τοῦ πληθυσμοῦ καὶ κατανομὴ αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τοὺς κυριώτερονς δημογραφικοὺς χαρακτῆρας. Κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ (θνησιμότης, γαμιλιότης, γεννητικότης). Πίνακες ἐπιβιώσεως καὶ καθαρὰ ἀναπαραγωγῆ. Τὸ δημογραφικὸν πρόβλημα ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ τῆς Ἑλλάδος. Σχέσεις πληθυσμοῦ καὶ οἰκονομίας.

ΤΡΙΤΟΝ ΕΤΟΣ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Α'. Ἐνοχικὸν Δίκαιον

1. Ἐννοια Ἐνοχῆς, διάφορα εἶδη ἐνοχῶν.
2. Ἄδυναμία παροχῆς καὶ ὑπερημερία τοῦ ὀφειλέτου.
3. Ὑπερημερία δανειστοῦ.
4. Ἐνοχαὶ ἐκ συμβάσεων.
5. Ἀρχαὶ ἐπὶ ἀμφοτεροβαρῶν συμβάσεων.
6. Συμβατικὴ ὑπαναχώρησις.
7. Ἀρραβῶν καὶ ποινικῆ ρήτρα.
8. Σύμβασις ὑπὲρ τρίτου καὶ εἰς βάρος τρίτου.
9. Ἀπόσβεσις ἐνοχῶν.
10. Ἐκχώρησις.
11. Ἀναδοχὴ χρέους.
12. Ἐνοχὴ εἰς ὀλόκληρον.
13. Δωρεά.
14. Πώλησις καὶ ἀνταλλαγὴ.
15. Μίσθωσις, διάφορα εἶδη μισθώσεως.
16. Ἐντολή, Διοίκησις ἀλλοτρίων.
17. Ἐταιρεία, Κοινωνία.
18. Δάνειον, χρησιδάνειον, παρακαταθήκη.
19. Ἐγγύησις, συμβιβασμός, ἀναγνώρισις χρέους.
20. Ἀνώνυμα χρεώγραφα.
21. Ἀδικαιολόγητος πλουτισμός.
22. Ἀδικοπραξίαι, καταδολιεύσις τῶν δανειστῶν.

Β'. Κληρονομικὸν Δίκαιον

1. Ἐννοια κληρονόμων.
2. Διαδοχὴ ἐκ διαθήκης.
3. Διαδοχὴ ἐξ ἀδιαθέτου.
4. Δίκαιον τῶν ἀναγκαίων κληρονόμων.

5. Κλήσις κληρονομίας.
6. Κληροδοτήματα.
7. Λοφρὰ αἰτία θανάτου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

1. Ὅργανισμὸς Πολιτικῶν δικαστηρίων.
2. Διαδικασία.
3. Ἀρμοδιότης δικαστηρίων.
4. Δωσιδизία.
5. Ἀποφάσεις.
6. Ἀποδεικτικὰ μέσα.
7. Ἐνδιστα μέσα.
8. Ἐκτέλεισις.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

- A'. Δίκαιον τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.
(Εἰσαγωγή. Σχέσις τοῦ δικαίου τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πρὸς τὸ Διοικητικὸν Δίκαιον ἐν γένει.
Ἔννοια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου.
Νομικὴ φύσις τῆς δημοσίας ὑπαλληλικῆς σχέσεως.
Καθήκοντα, δικαιώματα καὶ εὐθῆνα τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου (ἀστική, ποινικὴ καὶ πειθαρχική).
Πειθαρχικὸν Δίκαιον.
Μονιμότης τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων.
Αἴσις τῆς ὑπαλληλικῆς σχέσεως).
- B'. Δίκαιον τῶν διοικητικῶν διαφορῶν.
(Εἰσαγωγή. Ἡ Πολιτεία Δικαίου ὡς βᾶσις τῆς ἐννοίας τῆς διοικητικῆς δικαιοσύνης.
Ἔννοια τῆς διοικητικῆς διαφορᾶς. Στοιχεῖα.
Κατηγορίαι διοικητικῶν διαφορῶν.
Ἱστορία τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων, ἀλλαγῶν καὶ παρ' ἡμῖν.
Συστήματα διοικητικῆς δικαιοσύνης.
Γενικοὶ χαρακτῆρες τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.
Γενικὰ Διοικητικὰ Δικαστήρια. Συμβούλιον Ἐπικρατείας, Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον.
Δικαστήριον Συγκρούσεως καθηκόντων.
Εἰδικὰ διοικητικὰ δικαστήρια, κατ' ἰδίαν).

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

- Α'. Τὸ Διεθνὲς περιβάλλον καὶ οἱ Διεθνεῖς κανόνες, εἰδικῶς περὶ συνθηκῶν. Συνέπειαι παραβιάσεως εὐθυνῶν καὶ ἡ διεθνὴς εὐθύνη τῆς πολιτικῆς.
- Β'. Νομικὸν καθεστῶς τῶν διεθνῶν συγκοινωνιῶν (περιοχαί, χερσαία, ποταμιά, λιμναία, θαλασσία, ἐναέριος).
- Γ'. Ὅργανωσις τῆς Διεθνοῦς Κοινωνίας—Ἱστορικὴ Ἐξέλιξις—Διεθνή Ὅργανα Κ.Τ.Ε. καὶ Ο.Η.Ε.—Εἰρηνικὸς διακανονισμὸς τῶν διαφορῶν—Διατησία καὶ Διεθνὴς Δικαιοσύνη—Ἀσφάλεια καὶ Κυρώσεις—Περιορισμοὶ τῆς χρήσεως τῆς βίας.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟΝ

- Α'. Γενικά Ἀρχαί—Προσωπικὸς θεσμὸς καὶ ἰκανότης δικαίου φυσικῶν καὶ νομικῶν ἀλλοδαπῶν προσώπων—Ἰθαγένεια—Νομικὰ γεγονότα—Ἐφαρμογὴ ἀλλοδαποῦ δικαίου καὶ ἐκτέλεσις ἀλλοδαπῶν ἀποφάσεων.
- Β'. Εἰδικὸν Μέρος : (Ἐνοχικόν, Ἐμπράγματον, Οἰζογενειακόν, Κληρονομικόν).

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

(1814 - 1914)

Ἱστορικὴ ἀνασκόπησις—Συνέδριον τῆς Βιέννης καὶ Ἱερὰ Συμμαχία—Καθεστῶς Ἰονίων Νήσων—Συνέδρια εἰς Ἀγκουϊσγράνο, Κάολσμπατ, Βιέννην, Τροπιάου, Λουμπλιάναν, Βεροῶνην. Προκήρυξις Μονρόε—Ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος καὶ Βελγίου—Ἐπανάστασις τοῦ 1830—Κρίσις εἰς Ἀνατολικόν—Εὐρωπαϊκὴ κρίσις τοῦ 1848—Κριμαϊκὸς πόλεμος καὶ Συνέδριον Παρισίων—Ἰδρυσις Βασιλείου τῆς Ἰταλίας—Βαλκανικὰ ζητήματα καὶ Ἐνωσις τῆς Ἑπτανήσου—Αὐστροπρωσικὸς πόλεμος καὶ συνθήκη τῆς Πράγας—Ἰδρυσις τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ συνθήκη Φραγκφούρτης—Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος καὶ συνέδριον Βερολίνου—Ρωσογαλλικὴ συμμαχία—Κρητικὸν ζήτημα—Ἀγγλογαλλικὴ συνεννόησις—Τὸ Ἀνατολικὸν πρόβλημα—Ἰταλοτουρκικὸς πόλεμος καὶ συνθήκη Λωζάνης—Βαλκανικοὶ πόλεμοι καὶ συνθήκαι Λονδίνου καὶ Βουκουρεστίου—Τριπλῆ συνεννόησις καὶ τριπλῆ συμμαχία.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

(Βιολογικὴ καὶ Κοινωνικὴ Ποινικὴ Ἐπιστήμη)

- Α'. Εἰσαγωγή : 1. Ἐννοια τῆς Ἐγκληματολογίας. 2. Λαίρεσις αὐτῆς. 3. Γενικά βιολογικὰ γνώσεις (Ἀνατομικαί, Φυσιολογικαί, Ψυχολογικαί).

καί). 4. Γενικαὶ κοινωνιολογικαὶ γνώσεις. 5. Μεθοδολογία. 6. Ἡ ἐγκληματικότης καὶ ἡ κατ' αὐτῆς πάλη παρὰ τοῖς πρωτογόνους λαοῖς. 7. Ἱστορικὴ ἐξέλιξις. 8. Σχολαὶ ἐν τῷ ποινικῷ δικαίῳ).

Β'. Οὐσιαστικὸν Μέρος: I. Γενικῶς περὶ ἐγκλημάτων (1. Εἰσαγωγή. 2. Ἐννοια τοῦ ἐγκλήματος. 3. Τὸ ἐγκλημα ὡς πρᾶξις. 4. Τὸ ἐγκλημα ὡς ἄδικος πρᾶξις. 5. Τὸ ἐγκλημα ὡς καταλογιστὴ ἀδικοπραξία. 6. Τὸ ἐγκλημα ὡς νόμῳ ἀξιόποινος πρᾶξις. 7. Τὸ ἐγκλημα ὡς τετελεσμένον καὶ ἐν ἀποπείρᾳ ἀδίκημα. 8. Συμμετοχὴ. 9. Συροσὴ).

II. Αἰτιολογία ἐγκληματικότητος (1. Εἰσαγωγή. 2. Χρονικὴ κατανομὴ τῶν ἐγκλημάτων. 3. Γεωγραφικὴ κατανομὴ τῶν ἐγκλημάτων. 4. Πόλις καὶ ὑπαιθρος χώρα. 5. Φυλὴ. 6. Οἰκονομικὸς παράγων. 7. Πόλεμος. 8. Ἐπάγγελμα. 9. Τυχρὰ παίγνια. 10. Τέχνη, τύπος, δίκαι. 11. Ἐταιρισμός. 12. Οἰνόπνευμα. 13. Τοξικαὶ οὐσῖαι. 14. Ὀχλος. 15. Θρησκευμα. 16. Δεισιδαιμονία. 17. Κομματικὰ πάθη. 18. Ἀγωγή. 19. Παιδεία. 20. Φῦλον. 21. Ἡλικία. 22. Οἰκογενειακὴ κατάστασις τοῦ ἀτόμου. 23. Κοινωνικὴ κατάστασις τοῦ ἀτόμου. 24. Ὀλιγοφρενεία καὶ κατώτερον νοητικόν. 25. Ψυχικαὶ ἀνωμαλῖαι. 26. Ψυχικαὶ νόσοι. 27. Σωματικὰ μειονεκτήματα. 28. Κληρονομικὴ ἐπιβάρυνσις).

III. Περὶ ἐγκληματιῶν (1. Εἰσαγωγή. 2. Ἐγκληματολογικὴ χαρακτηρισολογία. 3. Σωματικαὶ ιδιότητες. 4. Ψυχικαὶ ιδιότητες. 5. Κοινωνικαὶ ιδιότητες. 6. Εἰδικὰ θέματα).

IV. Περὶ τῆς πάλης κατὰ τῆς ἐγκληματικότητος. (1. Εἰσαγωγή. 2. Προληπτικὰ μέτρα (γενικά, εἰδικά). 3. Κατασταλτικὰ ποινικὰ μέτρα. 4. Κατασταλτικὰ μέτρα ἀσφαλείας. 5. Μέτρα ὑπὲρ τῶν θυμάτων ἐγκλημάτων. 6. Νομοθετικὴ καὶ δικαστικὴ προσαρμογὴ τῆς ποινικῆς μεταχειρίσεως. 7. Κωλύματα τοῦ ποινικοῦ κολασμοῦ).

V. Εἰδικὸν Μέρος (1. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ζωῆς, τῆς σωματικῆς καὶ τῆς ψυχικῆς υγείας. 2. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς τιμῆς. 3. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἐλευθερίας. 4. Ἐγκλήματα κατὰ τῶν ἠθῶν. 5. Ἐγκλήματα κατὰ τῆς παρουσίας. 6. Ἄτερα ἐγκλήματα).

Γ'. Δικονομικὸν Μέρος: I. Γενικῶς.

II. Ὀργανισμός. (1. Εἰσαγωγή. 2. Ἀστυνομία. 3. Ἐτεροὶ προανακριτικοὶ ὑπάλληλοι. 4. Εἰσαγγελεῖς. 5. Ἀνακριταί. 6. Δικασταί. 7. Συνήγοροι. 8. Μάρτυρες. 9. Κατηγορούμενοι. 10. Γραμματεῖς. 11. Πολιτικῶς ἐνάγοντες. 12. Πραγματογνώμονες. 13. Ἱατροδικασταί).

III. Διαδικασία (1. Ἀνίχνευσις. 2. Ἀνάκρισις. 3. Κυρία Δίκη. 4. Ἀπόδειξις. 5. Ἀπόφασις. 6. Προφυλάκισις. 7. Μήνυσις καὶ ἐξ' ἐπαγγέλματος δῶξις. 8. Ποινικὸν Μηρῶν. 9. Μέθοδοι ἐξακριβώσεως τῆς ταυτότητος. 10. Εἰδικὰ θέματα).

Δ'. Ἐκτελεστικὸν Μέρος (Σωφρονιστική).

- I. Γενικῶς.
- II. Ὄργανισμός.
- III. Διαδικασία.
- IV. Μετασωφρονιστικὴ μεταχείρισις.

ΕΦΗΡΜΟΣΜΕΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Εἰσαγωγή.

Α'. **Σημασία τῆς πολιτικῆς τοῦ Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου.**

Β'. **Ἐξωτερικὸν Ἐμπόριον.**

- 1) Γενικά.
- 2) Ἐμπορεύματα.
- 3) Κεφάλαιον.
- 4) Ἔργασία.
- 5) Ὑπηρεσία μεταφορῶς.
- 6) Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἔμπορίου.
- 7) Μεσολάβησις ὑπηρεσίας πίστεως.
- 8) Μεσολάβησις ὑπηρεσίας ἀσφαλιστικῆς.
- 9) Ἄλλαι περιπτώσεις μεσολαβήσεως.
- 10) Συνέπεια τῆς διεθνοῦς ἐπικοινωνίας.
- 11) Σχηματισμὸς τῆς τιμῆς τῶν πιστωτικῶν ὀργάνων.

Γ'. **Ἴσοζύγιον λογαριασμῶν.**

- 1) Γενικά.
- 2) Θεωρία Ricardo.
- 3) Θεωρία κυκλοφοριακῶν μέσων.
- 4) Πολιτικὴ τοῦ προεξοφλητικοῦ τόκου.
- 5) Ἄλλα μέτρα πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ ἰσοζυγίου τῶν λογαριασμῶν.

Δ'. **Θεωρία πολιτικῆς ἐξωτερικοῦ ἔμπορίου.**

- 1) Γενικά.
- 2) Θεωρία Ricardo ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διεθνοῦς ἔμπορίου.

Ε'. **Ἀνάπτυξις τῶν σχολῶν ἐλευθέρου ἔμπορίου καὶ προστατευτισμοῦ.**

- 1) Σχολὴ ἐλευθέρου ἔμπορίου.
- 2) Ἐξαιρέσεις ἐλευθέρου ἔμπορίου.
- 3) Σχολὴ προστατευτισμοῦ.
- 4) Συμπέρασμα.

ΣΤ'. **Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς Πρακτικῆς Πολιτικῆς.**

- 1) Γενικά.
- 2) Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τῆς πρακτικῆς πολιτικῆς ἀπὸ τοῦ 15ου αἰῶνος μέχρι τοῦ 1870.
- 3) Ἱστορικὴ ἐξέλιξις τοῦ συστήματος τοῦ ἐλευθέρου ἔμπορίου.
- 4) Ἡ διεθνῆς οἰκονομικὴ πολιτικὴ ἀπὸ τοῦ 1870—1902.

- 5) Ἡ διεθνὴς οἰκονομία ἀπὸ τοῦ 1902—1914.
 - 6) Χαρακτηριστικὰ τῆς διεθνοῦς οἰκονομίας ἀπὸ τοῦ 1902—1914.
 - 7) Ἡ διεθνὴς οἰκονομία μετὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον.
 - 8) Προταθέντα μέτρα πρὸς ἄρσιν τῆς ἀνωμαλίας.
 - 9) Συμπέρασμα.
- Ζ'. Περιορισμοὶ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς.**
- 1) Μέτρα ἔκτος τῶν δασμῶν ἠνθιμιστικὰ τῆς διεθνοῦς συναλλαγῆς.
 - 2) Ἐπίδρασις τῶν περιορισμῶν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας.
 - 3) Συμψηφιστικὰ γραφεῖα.
 - 4) Δασμοὶ (ἐξαγωγικοί, εἰσαγωγικοί).
 - 5) Τεχνικὴ τοῦ δασμοῦ.
 - 6) Τεχνικὴ κατάρτισις δασμολογίου.
- Η'. Ἐπίδρασις τοῦ προστατευτικοῦ δασμοῦ ἐπὶ τῶν τιμῶν.**
- 1) Γενικά.
 - 2) Ἐπίδρασις προστατευτικῶν δασμῶν ἐπὶ τῶν τιμῶν.
- Θ'. Ἐμπορικαὶ διεθνεῖς συμβάσεις.**
- 1) Προϋποθέσεις τοῦ κύρους. Οἰκονομικὸν ἀντιζέμενον καὶ γενικοὶ συντελεσταὶ ἐνεργοῦντες κατὰ τὴν συνομολόγησιν τῶν ἐμπορικῶν συμβάσεων.
 - 2) Εἰδικαὶ δασμολογικαὶ συμβάσεις.
 - 3) Ἡ Ρῆτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου Κράτους.

ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

- I. Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομικὴν καὶ πολιτικὴν.**
- Α'. Ἡ γεωργία καὶ αἱ οἰκονομικαί, κοινωνικαὶ καὶ πολιτικαὶ ἐπιστῆμαι.**
Τί εἶναι γεωργία; Φυσικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἐπιστῆμαι.
Οἰκονομικὴ καὶ πολιτικὴ. Συναφεῖς ἐπιστῆμαι.
- Β'. Ἀγροτικὴ οἰκονομία καὶ οἰκονομική.**
Ὅρισμὸς καὶ περιεχόμενον.
Ἐξέλιξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας.
Γένεσις τῆς κτηνοτροφίας καὶ τῆς γεωργίας. Ὁ γεωργικὸς πολιτισμὸς.
Πρόοδοι τῆς γεωργικῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς νεωτέρους χρόνους.
Ἀνάπτυξις τῆς γεωργικῆς οἰκονομικῆς.
Ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία. Ἡ ἐκχρηματισμένη οἰκονομία. Ζητήματα ἐρεῦνης τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομικῆς.
- Γ'. Ἀγροτικὴ πολιτικὴ.**
Ἐννοια καὶ σκοπός.
Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ εἰς τὴν προᾶξιν.
Ἀρχαῖος πολιτισμὸς. Αἴγυπτος, Βαβυλωνία, Ἀσσυρία, Ἀρχαία Ἑλλάς, Μακεδονικὸν Κράτος, Ρώμη, Βυζάντιον, Μεσαιῶν.

- Ἡ ἀτελευθέρωσις τῶν χωρικῶν. Ὁ ἐσωτερικὸς ἐποικισμὸς καὶ αἱ ἀποικίαι. Νεώτεροι χρόνοι.
Ἡ ἀγροτικὴ πολιτικὴ ὡς ἐπιστήμη.
Ἱστορικὴ ἄποψις. Τὰ προβλήματα τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.
- II. Ἱστορικὴ ἐπισκόπησις τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐν Ἑλλάδι.
- A'. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας καὶ Βενετοκρατίας.
Ἐγγειὸς ἰδιοκτησία. Φορολογία. Πληθυσμὸς. Ἐμπόριον. Βιοτεχνία. Ναυτιλία. Κοινωνικὴ ζωή. Παρατηρήσεις.
- B'. Εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καὶ τὰς προσαρτηθείσας περιφερείας.
Ἐπανάστασις καὶ Καποδίστριας. Βασιλεία Ὁθωνος. Βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α'. Περίοδος τῶν πολέμων. Ἡ μεταπολεμικὴ περίοδος καὶ ἡ κρίσις.
- Γ'. Κατευθύνσεις καὶ συμπεράσματα.
Γενικά. Δημογραφία καὶ ἡμερομίσθια. Γεωργία, κτηνοτροφία, δάση, Βιοτεχνία, βιομηχανία, μετᾶλλευτικὴ. Ἐμπόριον καὶ πίστις. Ναυτιλία καὶ συγκοινωνία. Δημοσιονομικὴ ἄποψις.
- III. Οἰκονομικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.
- A'. Ὑπερογὴ καὶ μειονεκτήματα τῆς γεωργίας.
Τὰ πλεονεκτήματα τῆς Γεωργίας. Γεωργικὴ καὶ βιομηχανικὴ παραγωγή. Κατευθύνσεις βιομηχανικῆς παραγωγῆς ἐν Ἑλλάδι.
- B'. Ὁ γεωργικὸς πληθυσμὸς.
- Γ'. Τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.
Ὅρισμός καὶ ἐξηγήσεις. Κατανομὴ καὶ διακιμάνσεις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Παρατηρήσεις καὶ συμπεράσματα.
- Δ'. Ἡ σπουδαιότης τοῦ ἐμπορίου γεωργικῶν προϊόντων.
- IV. Αἱ γεωργικαὶ κρίσεις.
- A'. Γεωργικαὶ καὶ κυκλικαὶ κρίσεις.
Ὅρισμός καὶ ἐξηγήσεις. Γενικαὶ αἰτίαι τῶν κρίσεων. Ἱστορία τῶν γεωργικῶν κρίσεων.
- B'. Ἡ παγκόσμιος γεωργικὴ κρίσις τοῦ 1929.
Συμπτώματα. Αἰτίαι τῆς κρίσεως. Ληφθέντα μέτρα. Ἀποτελέσματα καὶ συμπεράσματα.
- Γ'. Ἡ κρίσις εἰς τὴν Ἑλλάδα.
Ἡ πτώσις τῶν τιμῶν. Συνέπειαι τῆς κρίσεως. Ληφθέντα μέτρα. Κριτικὴ τῶν μέτρων καὶ ἀποτελέσματα. Οἰκονομικὸν ἀποτέλεσμα τῆς κρίσεως.
- V. Σύγχρονοι τάσεις τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.
- A'. Ὁ προστατευτισμὸς εἰς τὴν γεωργίαν.

- Ἱστορική ἄποψις. Θεωρητική ἄποψις. Πρακτική ἄποψις.
Ὁ προστατευτισμὸς εἰς τὴν Ἑλλάδα.
- Β'. Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν.
Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν θεωρίαν. Ἡ αὐτάρκεια εἰς τὴν πράξιν.
Ἡ τάσις πρὸς τὴν αὐτάρκειαν ἐν Ἑλλάδι.
- Γ'. Ἡ διενθνηνομένη ἀγροτική οἰκονομία.
Ἱστορία καὶ περιεχόμενον. Σκοπὸς καὶ μέσα. Ὅργανωσις.
Ἡ διενθνηνομένη οἰκονομία ἐν Ἑλλάδι. Δυσκολίαι. Συμπέρασμα.
- VI. Εἰδικά τινα ζητήματα.
Τὰ παραγωγικὰ ἔργα.
Ἡ ἀγροτική μεταρρύθμισις.
Οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί.
Ἡ ἀγροτική πίστις.
Αἱ γεωργικαὶ ἀσφαλίσεις.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΘΕΩΡΙΩΝ

- I. Αἱ κοινωνικαὶ θεωρίαι.
Εἰσαγωγή (Θεωρία καὶ πραγματικότης).
- Α'. Ἱστορία καὶ σημασία τῶν οἰτοπιῶν.
Ὁ μῦθος τῆς χρυσῆς ἐποχῆς.
Ἐξέλιξις τῶν οἰτοπιῶν ἀναλόγως πρὸς τὸ περιβάλλον.
Ἡ ἐπιστροφή εἰς τὴν φύσιν.
Ἐφαρμογὴ τῶν οἰτοπιῶν.
- Β'. Αἱ κυριώτεραι οἰτοπία :
- Οἱ πρόδρομοι : Ἀντισθένης, Φαλείς, Ἰππόδαμος.
Ἡ Πολιτεία καὶ οἱ Νόμοι τοῦ Πλάτωνος.
Ἀριστοτέλης καὶ Ἀριστοφάνης.
Ἀλεξανδρινοὶ οἰτοπισταί.
Οἱ οἰτοπισταί τῆς Ἀναγεννήσεως.
Νεώτεροι οἰτοπισταί.
Αἱ οἰτοπία τοῦ αἰῶνος ἡμῶν.
- Γ'. Ἰδιομορφία καὶ παρατηρήσεις :
- Παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν οἰτοπιστικῶν χωρῶν.
Ἡ ὀργάνωσις τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς.
Θρησκεία, ἠθικὴ καὶ μόρφωσις.
Ἰσότης καὶ ὁμοιομορφία.
- Δ'. Οἰτοπισταὶ καὶ πραγματισταί :
- Κοινωνιολόγοι.
Τεχνοκράται.
Βιολόγοι.

- Πολιτικοί.
Λιανοούμενοι.
- II. Αί οικονομικά θεωρία:
Ἡ ἰδέα τῆς προόδου.
Κοινωνική τάσις τῆς οικονομικῆς.
Κρατιστικά τάσεις τῆς οικονομικῆς.
Ἐξέλιξις τῶν οἰκον. θεωριῶν καὶ περιβάλλον.
Συμπεράσματα.

ΔΗΜΟΣΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ

1. **Εἰσαγωγή.**
Ὅρισμός Δημ. Λογιστικοῦ. Αἰτίαισις Δημοσιολογιστικοῦ ἀπὸ τοῦ Δημοσιονομικοῦ συστήματος. Αἰτίαισις Δημ. Λογιστικοῦ. Αἰτίαισις ἐλέγχου. Κεντρικά καὶ περιφερειακά ὄργανα τοῦ Δημ. Λογιστικοῦ. Νομοθετήματα Δημ. Λογιστικοῦ.
2. **Προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους.**
3. **Περὶ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ χρήσεως.**
4. **Τὸ νέον Λογιστικὸν Σύστημα τῆς Ἑλλάδος.**
5. **Βεβαίωσις ἐσόδων.**
6. **Εἴσπραξις ἐσόδων.**
7. **Ἀνάληψις ὑποχρεώσεων εἰς βάρος τοῦ Δημοσίου.**
8. **Ἐκκαθάρισις ἐξόδων.**
9. **Προληπτικὸς ἐλεγχος ἐπὶ τῶν ἐνταλμάτων ἐνασκούμενος ὑπὸ τῶν Παρέδρων ἢ Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.**
10. **Ἀποστολὴ τῶν χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς τοὺς ταμίας.**
11. **Περὶ πληρωμῶν.**
12. **Συμφωνία διὰ λογαριασμὸν τοῦ Δημοσίου.**
13. **Ἐπηρεσία Κρατικῶν Προμηθειῶν** (Ἀρμοδιότης Υ.Κ.Π. Τίνες προμήθειαι ἐξαιροῦνται τῆς ἀρμοδιότητος τῆς Υ.Κ.Π.). Τίνες εἶναι δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους διαγωνισμοὺς καὶ τίνες ἀποκλείονται. Τρόποι διεξαγωγῆς διαγωνισμῶν. Τίς ἡ σύνθεσις τῆς Ἐπιτροπῆς Κρ. Προμηθειῶν.
14. **Στέγασις Δημοσίων Ἐπηρεσιῶν** (Ἀνέγερσις, ἐπισκευή, συντήρησις καὶ ἐπίπλωσις δημοσίων κτιρίων. Μίσθωσις ἰδιωτικῶν ἀκινήτων δι' ἐγκατάστασιν Κρατικῶν Ἐπηρεσιῶν. Περιεχόμενον διακηρύξεως. Λεξαιγωγή δημοπρασίας).
15. **Συμφωνία πρὸς ἐκτέλεσιν Δημ. ἔργων.**
16. **Ἀπολογισμὸς καὶ Γεν. Ἴσολογισμὸς.**
17. **Παραγραφὴ τῶν χρεῶν τοῦ Δημοσίου** (Ὅρισμός παραγραφῆς καὶ δικαιολογητικὸς λόγος τῆς βραχείας παραγραφῆς τῶν κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀπαιτήσεων. Διαφορὰ μετὰξὺ παραγραφῆς τοῦ λογιστικοῦ νόμου

καὶ τῆς ἀποσβεστικῆς τοιαύτης. Ἀγωγὰ κατὰ τοῦ Δημοσίου μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὴν πενταετὴ παραγραφὴν καὶ ὑπαγόμενα τοιαῦτα. Διακοπὴ καὶ ἀναστολὴ τῆς παραγραφῆς. Συμπλήρωσις τῆς παραγραφῆς. Ἀποτελέσματα τῆς παραγραφῆς. Παραγραφὴ τῶν ἀγωγῶν τῶν Δημ. ὑπαλλήλων καὶ τῶν Στρατιωτικῶν. Ἐναρξίς παραγραφῆς).

18. Κατάσχεσις παρὰ τῷ Δημοσίῳ.

19. Ἐκχώρησις τῶν χρεῶν τοῦ Δημοσίου.

20. Ὀργάνωσις τῆς Γεν. Διοικήσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ.

21. Ὀργανισμὸς Δημοσίων Ταμείων. (Ἀρμοδιότης τῶν Δημ. Ταμείων. Διαίρησις τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ταμιακῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους. Ἐγγήσις διδομένη ὑπὸ τῶν Ταμ. ὑπολόγων. Ἐπιμεληταὶ κατασχέσεων).

22. Λογιστικὸν Εἰσπράξεων καὶ Πληρωμῶν.

23. Περὶ τῆς συγκεντρώσεως τῶν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν τοῦ Δημοσίου παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος. Πρωτόκολλον τῆς Γενεῦσης τοῦ 1927 καὶ τρόπος ἐφαρμογῆς τῶν σχετικῶν διατάξεων αὐτοῦ εἰς τὰ Ταμεία. Πράκτωρ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος.

24. Εἰδικοὶ Ταμίαι. (Ὁρισμὸς εἰδικοῦ ταμίου. Προξενικαὶ ἀρχαί. Τελωνειακαὶ ἀρχαί. Τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι).

25. Γενικαὶ διατάξεις ἀφορῶσαι τοὺς δημοσίους ὑπολόγους ἐν γένει.

26. Ἐπιθεώρησις τῶν Δημοσίων ὑπολόγων.

27. Ἐλλείματα ὑπολόγων.

28. Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον. (Ἀρμοδιότης Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου. Συγκροτήσις Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ Διαίρησις αὐτοῦ. Ἐλεγχος ἐξόδων ἐνασκούμενος ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου. Παρακολούθησις δημ. ἐσόδων. Ἐξέτασις ἀπολογισμοῦ καὶ γεν. ἰσολογισμοῦ. Ἐπιτήρησις Δημ. ὑπολόγων (μηνιαίοι καὶ ἐτήσιοι λογισμοί). Ἐνδικοὶ μέσα κατ' ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτ. Συνεδρίου. Λογισμοὶ ὑπολόγων ἐξ ἐνταμάτων προπληρωμῆς. Ἐνθὺνὴν δημ. ὑπαλλήλων διὰ ζημίας ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ Δημοσίον).

ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

1. Ποῖον τὸ ἀντικείμενον τοῦ Δημοσίου Δικαίου καὶ τίνας οἱ κυριώτεροι κλάδοι αὐτοῦ;

2. Ἡ ἐξέλιξις τῶν φορολογικῶν συστημάτων. (Εἰδικώτερον οἱ παράγοντες οἱ ἐπιδρῶντες εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῶν φορολογικῶν συστημάτων).

3. Ὁ φόρος τοῦ εἰσοδήματος. (Εἰδικώτερον οἱ τύποι καὶ αἱ μορφαὶ τοῦ φόρου τούτου καὶ τὰ πλεονεκτήματα καὶ μειονεκτήματα αὐτοῦ).

4. Ποῖον τὸ μετὰ τὸ ἔτος 1919 διαμορφωθὲν σύστημα τοῦ φόρου

ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος ἐν Ἑλλάδι ; (Ὁ φόρος ἐπὶ τῆς ἐγγείου ἰδιοκτησίας. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν γεωργικῶν καὶ κτηνοτροφικῶν ἐπιχειρήσεων. Ἡ φορολογία ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν κινητῶν ἀξιῶν καὶ κινητοῦ πλοῦτου. Ἡ φορολογία ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῆς προσωπικῆς ἐργασίας. Ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος).

5. Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας (Ἀμειβεῖς φόροι ἐπὶ τῆς περιουσίας. Ὁ φόρος τοῦ Κεφαλαίου καὶ τῆς περιουσίας ἐν Ἑλλάδι. Ὁ φόρος ἐπὶ τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν, προικῶν καὶ κερδῶν λαχείου. Φορολογία τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων καὶ ἐπὶ τῆς μεταβιβάσεως αὐτῶν).

6. Οἱ φόροι ἐπὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ πλοῦτου. (Τὰ τέλη χαρτοσήμου κυρίως ὡς φόρος ἐπὶ τῶν συναλλαγῶν. Οἱ φόροι ἐπὶ τῶν μεταφορῶν).

7. Οἱ φόροι καταναλώσεως (Λιάξεις τῶν φόρων καταναλώσεως). Εἰδικοὶ φόροι καταναλώσεως (εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν εὐρείας χρήσεως καὶ περιορισμένης ἀποδόσεως. Γενικοὶ φόροι καταναλώσεως).

8. Φορολογικὰ Μονοπώλια ἐν Ἑλλάδι.

9. Οἱ δασμοὶ ἐν γένει.

10. Τὸ δασμολόγιον καὶ συστήματα αὐτοῦ.

11. Ἡ ἐξέλιξις τοῦ Ἑλληνικοῦ δασμολογίου. (Ποία ἢ ἔννοια τοῦ ἀμφισβητούμενου διοικητικοῦ ἐπὶ τῶν φορολογικῶν διαφορῶν ἢ ἀμφισβ. φορολογικοῦ (ποῦ δηλ. δύναται νὰ ἀναφέρωνται αἱ φορολογικαὶ διαφοραὶ καὶ πῶς ρυθμίζονται). Τί διαφέρει ἢ αἰτήσεις θεραπείας ὡς μέσον ἐπιλύσεως τῶν φορολογ. διαφορῶν ἀπὸ τὴν ἄσκησιν ἐνδίκου προσφυγῆς).

12. Νεώτεροι φορολογικοὶ νόμοι (φορ. ἐπὶ εἰσαγωγῶν κ.τ.λ.).

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

1. Τοῦ Ἑλληνικοῦ.
2. Τοῦ Ἑλληνο-Ρωμαϊκοῦ.
3. Τοῦ Βυζαντινοῦ.
4. Τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ.

ΟΔΗΓΟΣ ΤΟΥ ΣΠΟΥΔΑΣΤΟΥ

Γενικῶς

Ἡ Πάντειος Ἀνωτάτη Σχολὴ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν λειτουργεῖ ὡς ἴδρυμα ἀνωτάτων πολιτικῶν σπουδῶν, δημοσιογραφικῶν σπουδῶν καὶ ἀνωτάτης ἐπιστημονικῆς μορφώσεως δημοσίων ὑπαλλήλων. Αὕτη ἀποτελεῖ ἴδρυμα Ἀνωτάτης Ἐκπαιδεύσεως καὶ εἶναι ἰσοτίμος πρὸς τὰ Πανεπιστήμια, τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον, τὴν Ἀνωτάτην Σχολὴν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν καὶ τὰς λοιπὰς Ἀνωτάτας Σχολὰς.

Δικαίωμα ἐγγραφῆς

Σπουδασταὶ τῆς Σχολῆς ἐγγράφονται οἱ κερκτημένοι ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης Σχολῆς ἢ Λιδασκαλείου ἢ Μέσης Ἐμπορικῆς Σχολῆς καὶ ἐπιτυχόντες εἰς εἰσιτηρίους ἐξετάσεις.

Πτυχιούχοι Ἀνωτάτης Γεωπονικῆς Σχολῆς, Πολυτεχνείου, Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων, Ἰκάρων, Ὑπαξιωματικῶν, Διαχειρίσεως, Γεωργικῆς Συνεταιριστικῆς Σχολῆς, Σχολῆς Τηλεγραφητῶν, Παιδαγωγικῶν Ἀκαδημιῶν καὶ ἄλλων ἀνωτάτων σχολῶν, ἐφ' ὅσον κέρκονται ἀπολυτήριον Γυμνασίου ἢ ἰσοτίμου ἀνεγνωρισμένης σχολῆς ἢ διδασκαλείου ἢ μέσης ἐμπορικῆς σχολῆς, ἐγγράφονται εἰς τὸ ἀ' ἔτος ἀνεῦ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων.

Ἐπίσης ἀνεῦ εἰσιτηρίων ἐξετάσεων ἐγγράφονται καὶ ἀλλοδαποί, ὡς καὶ ὁμογενεῖς, ὧν ἡ οἰκογένεια διαμένει μονίμως εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν, ἐφ' ὅσον κέρκονται τοὺς σχετικοὺς τίτλους σπουδῶν.

Σπουδασταὶ ἄλλης Ἀνωτάτης ἡμεδαπῆς ἢ ἀλλοδαπῆς Σχολῆς μετεγγράφονται εἰς τὴν Σχολὴν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ., ὅπερ ἀποφασίζει καὶ περὶ τοῦ ἔτους τῶν σπουδῶν, εἰς ὃ δέον νὰ ἐγγραφῆ ὁ μετεγγραφόμενος, καὶ κατόπιν κατακτητηρίων ἐξετάσεων.

Πτυχιούχοι τῆς Νομικῆς Σχολῆς τῶν Πανεπιστημίων ἢ τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορικῶν Ἐπιστημῶν δικαιοῦνται νὰ ἐγγραφῶσιν ἐνδεχομένως καὶ εἰς τὸ γ' ἔτος τῶν σπουδῶν, ἐφ' ὅσον ὑποστώσιν ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν, εἰς ἅ μαθήματα ἐκ τῶν διδασκομένων ἐν τῇ Σχολῇ κατὰ τὸ ἀ' καὶ β' ἔτος δὲν ὑπέστησαν ἐπιτυχῆ ἐξέτασιν εἰς τὰς Σχολὰς, ἐξ ὧν προέρογονται.

Εἰσιτήριοι ἐξετάσεις

Αἱ εἰσιτήριοι ἐξετάσεις εἶναι γραπταί, διεξάγονται δ' ἐνώπιον τριμελῶν Ἐπιτροπῶν ἐκ καθηγητῶν, ὡς καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας.

Τὰ ἐξεταστέα θέματα ἀναφέρονται : α) εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, β) εἰς ἐκθεσιν ἰδεῶν, γ) εἰς ἐρμηγείαν ἀρχαίων ἐλληνικοῦ κειμένου.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ἀπὸ τοῦ 0—10. Ἐπιτυχόντες θεωροῦνται, ὅσοι ἔλαβον εἰς ἕκαστον μὲν τῶν θεμάτων τὸν βαθμὸν 5 τοῦλάχιστον ἢ ὡς μέσον ὅρον τῶν θεμάτων τὸν βαθμὸν 6 τοῦλάχιστον.

Ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσακτέων ἔχει προκαθορισθῆ, οἱ ἐκ τῶν ὑφισταμένων τὴν εἰσιτήριον δοκιμασίαν δημοσίοι, δημοτικοὶ καὶ ἐν γένει ὑπάλληλοι ὀργανισμοῦ δημοσίου δικαίου, ἐὰν λάβωσι τὴν βάσιν τῆς βαθμολογίας, ἐγγράφονται καὶ πέραν τοῦ ὁρισθέντος ἀριθμοῦ εἰσακτέων.

Ἀκαδημαϊκὸν καὶ Διδακτικὸν ἔτος

Τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἀρχεται τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Αὐγούστου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Τὸ διδακτικὸν ἔτος ἀρχεται τῇ 15ῃ Ὀκτωβρίου καὶ λήγει τῇ 31ῃ Μαΐου τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Ἡ Σχολὴ ἀρχει κατὰ τὰς Κυριακάς, τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένης ἑορτᾶς καὶ κατὰ τὴν 30ῃν Ἰανουαρίου.

Ἐγγραφαι

Διὰ τὴν πρώτην ἐγγραφὴν τινος ὡς σπουδαστοῦ εἰς τὴν σχολὴν ἀπαιτοῦνται :

α) ἡ ὑποβολὴ σχετικῆς αἰτήσεως.

β) ἡ ὑποβολὴ συμπληρωμένοι στατιστικοῦ δελτίου.

γ) ἡ ὑποβολὴ διπλοτύπου πληρωμῆς τῶν τελῶν ἐγγραφῆς.

δ) Ἡ ὑποβολὴ ἀποσπλάσματος ποινικοῦ μητροφόν.

ε) Ἡ ὑποβολὴ ἀπολυτηρίου τοῦ Γυμνασίου ἢ τῆς ἰσοτίμου Σχολῆς, ἐξ ἧς ἀπεφοίτησεν, ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἐπικεκολλημένη ἢ φωτογραφία τοῦ αἰτοῦντος, ἐσφραγισμένη καὶ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ τοῦ Γυμνασιάρχου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς ἢ ἐτέρας ἐντεταλμένης δημοσίας ἀρχῆς.

ς) Ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ ἐγγραφῆς εἰς τὸ δημοτολόγιον.

ζ) Ἡ ὑποβολὴ τριῶν φωτογραφιῶν.

Εἰς τὸν ἐγγραφέντα παρέχεται δελτίον ἀναγνωρίσεως καὶ βιβλιάριον σπουδῶν.

Διὰ τοὺς αἰτοῦντας μεταγραφὴν ἐξ ἄλλων Ἀνωτάτων Σχολῶν ἀπαιτεῖται ἐπιπροσθέτως ἡ ὑποβολὴ σχετικοῦ ἀποφοιτηρίου.

Ἐπὶ κατατακτηρίων ἐξετάσεων προερχομένων ἐξ ἄλλων Σχολῶν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ὑποβολὴ πιστοποιητικοῦ, ἐμφαινόντος τὰ μαθήματα, ἅτινα ἐδιδάχθη καὶ εἰς ἃ ἐξητάσθη, ὡς καὶ τοὺς βαθμοὺς, οὓς ἔλαβε κατὰ τὰς ἐξετάσεις, εἰς ἕκαστον μάθημα.

Φοίτησις

Ἡ φοίτησις εἰς τὴν Σχολὴν εἶναι τριετής. Εἰς τὸ τέλος τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους οἱ σπουδασταὶ ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποστῶσιν ἑξέτασιν ἐπὶ τῶν διδασκόμενων κατὰ τὸ διαφρεῦσαν ἔτος μαθημάτων. Μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τριετοῦς κύκλου τῶν σπουδῶν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἑξέτασιν ἐπὶ πτυχίῳ.

Διδασκαλία

Τὰ κατὰ ἔτη σπουδῶν διδασκόμενα μαθήματα ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

Ἔτος σπουδῶν πρώτων

- α) Εἰσαγωγή εἰς τὰς κοινωνικὰς ἐπιστήμας.
- β) Εἰσαγωγή εἰς τὰς Οἰκονομικὰς ἐπιστήμας καὶ Ἱστορίαν τῆς ἐξελίξεως τοῦ οἰκονομικοῦ βίου.
- γ) Εἰσαγωγή εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου.
- δ) Εἰσαγωγή εἰς τὰς πνευματικὰς ἐπιστήμας.
- ε) Κοινωνικὴ Βιολογία.
- ς) Εἰσαγωγή εἰς τὸ δημόσιον δίκαιον.
- ζ) Οἰκονομικὴ γεωγραφία.
- η) Λογιστικὴ.
- θ) Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.
- ι) Πολιτικὴ Ἱστορία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος.
- ια) Εἰσαγωγή εἰς τὴν φιλοσοφίαν.

Ὅμοιως εἶναι ὑποχρεωτικὴ ἢ συμπλήρωσις ὁρισμένοι ἀριθμοῦ παρουσιῶν ἐν τῇ Γυμναστικῇ καὶ εἰς τὸ μάθημα τῆς Γαλλικῆς.

Ἔτος σπουδῶν δεύτερον

- α) Ἀστικὸν Δίκαιον.
- β) Ποινικὸν Δίκαιον καὶ Ποινικὴ Δικονομία.
- γ) Ἐμπορικὸν Δίκαιον.
- δ) Διοικητικὸν Δίκαιον.
- ε) Διεθνὲς Δημόσιον Δίκαιον.
- ς) Θεωρητικὴ Πολιτικὴ Οἰκονομία.
- ζ) Δημοσία Οἰκονομική.
- η) Ἰδιωτικὴ Οἰκονομική.
- θ) Γενικὴ Πολιτειολογία.
- ι) Στατιστικὴ.
- ια) Ἱστορία τῶν κοσμοθεωριῶν.
- ιβ) Θεωρία καὶ φιλοσοφία τοῦ δικαίου.
- ιγ) Ναυτιλιακὴ νομοθεσία καὶ πολιτικὴ.

Ἔτος σπουδῶν τρίτον

- α) Διπλωματική ἱστορία.
- β) Διεθνῆς Δημόσιον Δίκαιον (εἰδικὰ θέματα).
- γ) Ἰδιωτικὸν διεθνῆς δίκαιον.
- δ) Ἀστικὸν Δίκαιον, Πολιτικὴ Δικονομία.
- ε) Διοικητικὸν Δίκαιον.
- ς) Ἐγκλήματολογία, Ἀνακριτική, Ἰατροδικαστική.
- ζ) Ἐφηρμοσμένη Πολιτικὴ Οἰκονομία.
- η) Κοινωνικὴ νομοθεσία καὶ πολιτικὴ.
- θ) Ἀγροτικὴ νομοθεσία καὶ πολιτικὴ.
- ι) Ἱστορία τῶν κοινωνικῶν καὶ οἰκονομικῶν θεωριῶν.
- ια) Δημοσιονομικὴ νομοθεσία.
- ιβ) Δημόσιον Λογιστικόν.
- ιγ) Φιλοσοφία τοῦ πολιτισμοῦ.
- ιδ) Ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ.

Τμηματικαὶ ἐξετάσεις

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις τοῦ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς φοιτήσεως εἶναι εἰς ὁρισμένα μαθήματα γραπταὶ καὶ εἰς ἕτερα μαθήματα προφορικαί. Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται ὁ λαβὼν εἰς ἕκαστον μάθημα τοῦλάχιστον 5. Ἡ βαθμολογία εἶναι 0, 1, 2 κακῶς, 3 καὶ 4 μετρίως, 5 σχεδὸν καλῶς, 6 καλῶς, 7 καὶ 8 λίαν καλῶς, 9 καὶ 10 ἄριστα.

Αἱ τμηματικαὶ ἐξετάσεις ἐνεργοῦνται εἰς 4 ἐξεταστικὰς περιόδους, ἧτοι κατὰ Ἰούνιον, Ὀκτώβριον, Ἰανουάριον ἑκάστου ἔτους, ὡς καὶ κατὰ Ἰούνιον τοῦ ἑπομένου ἔτους.

Συμψηφισμὸς κατὰ τὰς τμηματικὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ βαθμολογίᾳ τῶν διαφορῶν μαθημάτων δὲν γίνεται.

Ὁ ἀποτυχῶν τετράκις ἐξετάζεται ἐνώπιον τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ καθηγητῶν.

Προνομίαι

Οἱ σπουδασταὶ ἕξομοιοῦνται πρὸς τοὺς φοιτητὰς τοῦ πανεπιστημίου, καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν ἀναβολὴν κατατάξεως εἰς τὸν στρατόν, τὸ ναυτικὸν καὶ τὴν ἀεροπορίαν καὶ ἀπολαμβάνουσι τῶν αὐτῶν πλεονεκτημάτων, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν στρατεύσιν, τὰς συγκοινωνιακὰς εὐχερείας καὶ τὴν περίθαλψιν.

Πειθαρχικά

Ἐάν σπουδαστὴς παραβαίῃ διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῆς σχολῆς ἢ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, παραβαίῃ τὸν ταῖς ἀρχαῖς τῆς σχολῆς ἢ τοῖς διδάσκουσιν ὀφειλόμενον σεβασμὸν, ἐάν διαταράτῃ τὴν ἐν τῇ σχολῇ τάξιν καὶ ἡσυχίαν, ἐάν συμπεριφέρῃται κατὰ τρόπον προσβάλλοντα τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς σχολῆς, τὴν τιμὴν ἢ ἀξιοπρέπειαν τῶν συναδέλφων ἢ ἀπάδοντα πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ σπουδαστοῦ, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς.

Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι : α) ἐπίπληξις, β) βαρεῖα ἐπίπληξις πρὸ τοῦ συμβουλίου, γ) ἔγγραφος ἀπειλὴ προσωρινῆς ἢ διαρκοῦς ἀποβολῆς, δ) ἀποβολὴ ἀπὸ 15 ἡμερῶν μέχρι 3 μηνῶν, ε) ἀποβολὴ διὰ τὸ ἐνεστὼς ἀκαδημαϊκὸν ἔτος ἢ καὶ διὰ τὸ ἐπόμενον καὶ στ) διαρκῆς ἀποβολή.

Αἱ βαρύτεραι πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ὑπὸ τοῦ Α. Συμβουλίου. Ἐπὶ ἀποβολῆς χωρεῖ προσφυγὴ τοῦ σπουδαστοῦ ἐνώπιον τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἡ ἐπιβολὴ οἰασδήποτε πειθαρχικῆς ποινῆς δημοσιεύεται, σημειοῦται ἐν τῷ βιβλιαρίῳ τῶν σπουδῶν τοῦ σπουδαστοῦ καὶ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν πειθαρχικῶν ποινῶν καὶ γνωστοποιεῖται τῷ πατρὶ, ἐπιτρόπῳ ἢ κηδεμόνι αὐτοῦ δι' ἔγγραφον.

Λήξις ιδιότητος σπουδαστοῦ

Ἡ ιδιότης τοῦ σπουδαστοῦ λήγει : α) διὰ καθυστερήσεως ἀνανεώσεως ἐπὶ ἓν ἔτος τῆς ἐγγραφῆς, β) ἐπὶ ἀποβολῆς, γ) διὰ τῆς παρελεύσεως δύο ἀκαδημαϊκῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς κανονισμένης συνολικῆς ἐν τῇ Σχολῇ τριετοῦς φοιτήσεως.

Ἄκροαταὶ

Ἄκροαταὶ ἐγγράφονται ἄνευ προσόντων οἱ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὀρισμένων τελῶν.

Οἷτοι δύνανται νὰ λάβωσι πιστοποιητικὸν ἐμφαίνον τὰ μαθήματα, τὰ ὅποια διήκουσαν, καὶ τὰ φροντιστήρια, εἰς ἃ συμμετέσχον.

Οἱ ἀκροαταὶ ὑπόκεινται εἰς τὰς αὐτὰς πρὸς τοὺς σπουδαστὰς ποινάς.

Οἱ ἀκροαταὶ δὲν δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς ἐξετάσεις τμηματικὰς ἢ πτυχιακὰς.

Σπουδασταὶ παρελθόντων ἐτῶν

Σπουδασταὶ ἐγγραφέντες μέχρι καὶ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1943—1944 ὑπόκεινται εἰς εἰδικὰς διατάξεις ὡς πρὸς τὰς ἐξετάσεις τῶν.

Δημοσιογραφικὸν τμήμα

Ὁ ὄργανισμὸς περὶ Παντείου Σχολῆς προβλέπει πλὴν τοῦ «πολιτικοῦ τμήματος» καὶ περὶ τοῦ «δημοσιογραφικοῦ τμήματος», ὅπερ ὁμῶς δὲν ἤρξατο εἰσέτι λειτουργοῦν.

Πτυχιακαὶ ἐξετάσεις

Αἱ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις γίνονται καθ' Ὀκτώβριον, Μάρτιον καὶ Ἰουνίον. Εἶναι γραπτὰ καὶ προφορικαί.

Γραπτῶς καὶ προφορικῶς, ἦτοι δίσ, οἱ ὑποψήφιοι ἐξετάζονται εἰς τὰ κάτωθι μαθήματα τοῦ τρίτου ἔτους:

- α) Ἀστικὸν δίκαιον καὶ πολιτικὴν δικονομίαν.
- β) Διοικητικὸν δίκαιον.
- γ) Ἐφηρμοσμένην πολιτικὴν οἰκονομίαν.

Τὰ λοιπὰ μαθήματα τοῦ γ' ἔτους ἐξετάζονται ἐπὶ πτυχίῳ μόνον ἅπαξ.

Αἱ γραπτὰ ἐξετάσεις εἰς τὰ τρία ἄνωτέρω μαθήματα θεωροῦνται ὡς προκριματικαὶ καὶ προηγοῦνται τῶν λοιπῶν ἐξετάσεων εἰς τὰ ἄλλα μαθήματα.

Ἡ βαθμολογία γίνεται ὡς καὶ ἐπὶ τῶν τμηματικῶν ἐξετάσεων. Ἐπιτυχῶν θεωρεῖται ὁ λαβὼν γενικὸν βαθμὸν τοῦλάχιστον ὃ (μὴ χωροῦντος συμψηφισμοῦ μεταξὺ τῶν βαθμῶν τῶν διαφόρων μαθημάτων πλὴν ἐπὶ ἐνὸς μαθήματος, εἰς ὃ ὁμῶς δέον ὃ ἐξετασθεὶς νὰ ἔχη λάβη τοῦλάχιστον βαθμὸν 3).

Εἰς πτυχιακὰς ἐξετάσεις γίνεται δεκτὸς ὁ τελειόφοιτος τὸν ἐπόμενον Ὀκτώβριον τοῦ ἔτους, καθ' ὃ οὗτος συνεπλήρωσε τὴν τριετὴ φοίτησιν.

Πτυχίον

Τὸ πτυχίον τῆς Παντείου Σχολῆς θεωρεῖται ἰσότιμον πρὸς τὸ πτυχίον τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ τὸ πτυχίον τῆς Ἀνωτάτης Σχολῆς Ἐμπορικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Ἐπιστημῶν διὰ τὴν προαγωγὴν ἐν τῇ δημοσίᾳ ὑπηρεσίᾳ καὶ τὴν κατάληψιν δημοσίας θέσεως, πλὴν τοῦ διπλωματικοῦ κλάδου τοῦ Ὑπουργείου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ διὰ κατάληψιν θέσεων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ τὴν ἐν αὐταῖς προαγωγὴν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ Δ. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΩΤΟΕΤΕΙΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΣ
Τὴν 18 Νοεμβρίου 1948, ἡμέραν τῆς ἐπισημοῦ ὑποδοχῆς των
εἰς τὴν Σχολὴν

Ἀγαπητοὶ σπουδασταὶ

Ἡ ἡμέρα ἢ σημερινὴ εἶναι ἡμέρα χαρᾶς διὰ τὴν Σχολὴν μας, ἡμέρα χαρᾶς διὰ τοὺς συναδέλφους σας, ἡμέρα χαρᾶς διὰ τοὺς καθηγητὰς σας.

Μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ τὰς εὐχὰς τῆς Πατρίδος, εἰσέρχεσθε σήμερον εἰς τὴν νέαν, μεγάλην πνευματικὴν σας οἰκογένειαν.

Ἐκ μέρους τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς Σχολῆς, σᾶς εὐχομαι : Καλῶς ἤλθατε εἰς τὴν στέγην αὐτὴν τῆς ἐπιστήμης !

Θὰ εὑρετε μέσα εἰς τὴν χῶρον αἰτόν, ἐκ μέρους τῶν μεγαλύτερων συναδέλφων σας, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργήν, ποὺ ταιριάζει πρὸς τοὺς νεωτέρους πνευματικοὺς ἀδελφούς των.

Θὰ εὑρετε, ἐκ μέρους τῶν καθηγητῶν σας, τὴν στοργήν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, ποὺ ὀφείλομεν πρὸς τοὺς νέους, ποὺ διὰ πρώτην φορὰν ὀπίπτουν τὰ βλήματα των εἰς τὸ χορσοῦν φῶς τῆς Ἐπιστήμης.

Θὰ εὑρετε ἐδῶ κάθε προθυμίαν καὶ κάθε διάθεσιν, ποὺ θὰ καταστήσῃ τὴν σπουδὴν σας εὐχάριστον, γόνιμον καὶ ἀποτελεσματικὴν.

Ἀλλὰ, μαζί μὲ αὐτὰ, θὰ εὑρετε νὰ σᾶς περιμένον ἐδῶ καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις, ποὺ δὲν εἶναι τόσον ἐλαφραῖ, ὅσον ἴσως τὰς ἔχετε φαντασθῆ.

Εἰς τὴν Σχολὴν αὐτήν, θὰ τὸ ἀντιληφθῆτε ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τῶν σπουδῶν σας, συντελεῖται μία ἐντατικὴ ἐργασία ἐκ μέρους ἐκείνων ποὺ διδάσκουν καὶ ἐκείνων ποὺ διδάσκονται—ἐργασία, ποὺ ἀποβλέπει πρὸς δύο σκοποὺς :

1) Νὰ διαπαιδαγωγήσῃ καλοὺς ἐπιστήμονας καὶ γνησίους πνευματικοὺς ἀνθρώπους.

2) Νὰ διαμορφώσῃ χαρακτῆρας καὶ ἄτομα, χρήσιμα εἰς τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πολιτείαν, ἄτομα χρήσιμα εἰς τὸ Ἔθνος,—εἰς τὸ Ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν.

Αὐτοὶ οἱ δύο [σκοποί, ποὺ εἶναι οἱ σκοποὶ τῶν πολιτικῶν Ἐπιστημῶν, αὐτοὶ συγκροτοῦν τὸν προορισμὸν τῆς Σχολῆς μας, καὶ αὐτὸν τὸν προορισμὸν φιλοδοξοῦμεν ὅλοι καὶ μοχθοῦμεν διὰ νὰ πραγματοποιήσωμεν.

Πρὸς αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς δύο σκοποὺς Σᾶς καλοῦμεν τώρα, Σᾶς καλοῦμεν ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμήν, νὰ προσαρμόσετε τὸ πνεῦμα σας καὶ τὴν

ψυχὴν σας. Ἀπὸ αὐτὴν τὴν στιγμήν ἀρχίζει γιὰ σᾶς ἓνα νέον στάδιον, ἓνας νέος προορισμὸς εἰς τὴν ζωὴν σας: Νὰ γίνετε καλοὶ ἐπιστήμονες, καὶ πραγματικὰ πνευματικοὶ ἄνθρωποι. Νὰ γίνετε καλοὶ Ἕλληνες, καλοὶ πολῖται, ἀξιῶται τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος!

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω, ἀγαπητοὶ σπουδασταί, ὅτι αἱ δύο αὐταὶ παράλληλοι προσπάθειαι, τὰ δύο αὐτὰ παράλληλα καθήκοντά σας, ποτὲ δὲν ἦσαν τόσον ἐπιτακτικά, ποτὲ δὲν ἦσαν τόσον σοβαρά, ὅσον εἶναι κατὰ τὴν ἐποχὴν τὴν σημερινήν.

Λύσιτι καὶ οἱ δύο αὐτοὶ σκοποὶ μας ἀπειλοῦνται σήμερον ἀπὸ πολλοὺς καὶ φοβεροὺς ἐχθροὺς.

Ποτὲ ἡ ζωὴ ἡ πνευματικὴ δὲν εἶχεν ἀπειληθῆ ἀπὸ τόσοις κινδύνουσι, ὅσοι τὴν ἀπειλοῦν σήμερον. Ποτὲ αἱ πνευματικαὶ ἀξίαι δὲν ὑπενομεύθησαν ἀπὸ τὴν ταπεινὴν ὕλην τόσον πολὺ, ὅσον ὑπονομεύονται κατὰ τὴν παροῦσαν τεταραγμένην ἐποχὴν.

Ταιποχρόνως ὁμως, ποτὲ ἡ ἑλληνικὴ Πατρίς δὲν περιεστοιχίζετο ἀπὸ τόσοις ἐχθροῦς, ὅσοι τὴν περιστοιχίζουν σήμερον. Καὶ τὸ ἔθνος τὸ ἑλληνικὸν ποτὲ δὲν ἠγωνίζετο ἀγῶνα τόσον χρίσιμον καὶ τόσον σκληρόν, ὅσον ὁ ἀγὼν του ὁ σημερινός.

Δι' αὐτό, τὰ δύο αὐτὰ καθήκοντά σας, νὰ γίνεσθε καλοὶ ἐπιστήμονες καὶ ἀξιῶται Ἕλληνες πολῖται, σᾶς ἐπιβάλλουν προσπάθειαν ἐπίμονον καὶ μόχθον σκληρόν.

Βεβαίως, τὸ Πνεῦμα καὶ ἡ Ἀλήθεια δὲν πρόκειται νὰ ὑποκύψουν. Τὸ Πνεῦμα, τὸ ὁποῖον καλλιεργοῦμεν ἐδῶ, εἶναι μία αἰωνία δύναμις, προσορισμένη νὰ κυβερνᾷ τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ Πνεῦμα «πολεμιούμενον νικᾷ ἐπιβουλενόμενον περιγίνεται· καθιβριζόμενον λαμπρότερον καθίσταται· δέχεται τραύματα καὶ οὐ καταλίπτει· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλ' οὐ ναυαγεῖ· παλαίει ἀλλ' οὐχ ἠτᾶται».

Τὸ Πνεῦμα ἐν τέλει θὰ θριαμβεύσῃ—καὶ ὅπου θριαμβεύει τὸ Πνεῦμα, ἐκεῖ ἀναλάμπει πάντοτε καὶ τὸ ἔθνος μὲ τὰς λαμπρότερας πνευματικὰς παραδόσεις, δηλαδὴ τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικόν.

Διὰ τὸν θρίαμβον αὐτὸν τοῦ Πνεύματος καλοῦνται νὰ μοχθήσῃν ὅλοι οἱ πιστοί, καλεῖσθε καὶ σεῖς νὰ ἐργασθῆτε, ἀγαπητοὶ μου σπουδασταί.

Θέσατε σκοπὸν τῆς ζωῆς σας, νὰ συγκαταλεχθῆτε εἰς τὴν στρατιάν τῶν νέων πνευματικῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους ἡ ἀνθρωπότης περιμένει ν' ἀνυψώσῃ τὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς καὶ νὰ δώσῃ ἓνα νέον ἠθικὸν περιεχόμενον εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας.

Θέσατε σκοπὸν τῆς ζωῆς σας, νὰ ἐργασθῆτε, διὰ νὰ ἀναγεννηθῆ τὸ ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ νὰ ἐξορμήσῃ τὸ ἔθνος μας διὰ νὰ λαμπρύνῃ τὴν ἔνδοξον καὶ ὑπέροχον θέσιν, ποῦ τοῦ ἀνήκει, ποῦ τοῦ ἀνήκε πάντοτε διὰ μέσου τῆς ἱστορίας εἰς τὴν χορείαν τῶν πολιτισμένων λαῶν.

Δὲν ὑπάρχει τίποτε ὠραιότερον δι' ἓνα νέον, ἀπὸ τὸ διπλοῦν αὐτὸ ὄνειρον.

Καὶ τὸ ὠραῖον αὐτὸ ὄνειρον θὰ τὸ πραγματοποιήσετε ἐδῶ, μέσα εἰς αὐτὴν τὴν στέγην τῆς Ἐπιστήμης.

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ σπεύσω νὰ σᾶς εἶπω ἀπὸ τώρα πῶς θὰ τὸ πραγματοποιήσετε. Σιγά-σιγά, ἡμέραν μὲ τὴν ἡμέραν, μάθημα μὲ τὸ μάθημα, θὰ προχωρεῖτε ἀσυναισθήτως, ἀλλὰ σταθερῶς πρὸς μίαν ὠριμότητα ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν, πὺν θὰ σᾶς ἀνεβάζει σταθερὰ πρὸς τὸ χρυσοῦν φῶς τῆς Ἀληθείας.

Πῶς θὰ γίνῃ αὐτό, εἶναι ἰδικόν μας ἔργον. Ἡμεῖς θὰ σᾶς δώσωμεν τὰ μέσα, ἡμεῖς θὰ σᾶς δώσωμεν τὴν λαμπάδα, πὺν θὰ φωτίσῃ τὸν δρόμον σας, τὴν λαμπάδα, πὺν ἔδωκε καὶ εἰς ἡμᾶς ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἐργασία καὶ ἡ πείρα. Ἀλλὰ τὴν λαμπάδα αὐτὴν πρέπει νὰ κρατήσετε σεῖς σταθερὰ, μὲ τὸ σφριγὸς τῆς ὠραίας νεότητός σας, μὲ τὸν θερμὸν ἐνθουσιασμὸν τῆς ἀγνῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς σας.

Ἄς ξεκινήσωμεν λοιπὸν ἀπὸ σήμερον πρὸς τὸν ὠραῖον αὐτὸν προορισμόν μας. Μὲ θάρρος, μὲ ἀφοσίωσιν καὶ μὲ πίστιν. Πρὸ πάντων μὲ πίστιν, πὺν εἶναι τὸ ἀσφαλὲς θεμέλιον διὰ κάθε προσπάθειαν, διὰ κάθε ἐπιτυχίαν, διὰ κάθε δημιουργίαν. Μὲ πίστιν πρὸς τὴν Ἐπιστήμην, καὶ μὲ πίστιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, πὺν εἶναι ἡ αἰωνία καὶ ἡ ἀθάνατη πατρις τῆς Ἐπιστήμης.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΤΑΚΤΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

		Αριθ. Τηλ.
ΒΕΖΑΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Σκουφά 34	20.643
ΒΛΑΧΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Μελίτης 10 (Κυψέλη)	82.632
ΓΕΩΡΓΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Λεβίδου 21 (Κηφισσιά)	011.49
ΔΑΣΚΑΛΑΚΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ρόδου 35	84.695
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ ΔΗΜΟΣΘ.	Μεγίστης και Δοϊράνης (Καλλιθ.)	96.444
ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ ΧΡΥΣΟΣ	Μουρούζη 7	71.020
ΕΥΣΤΑΘΙΑΔΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝ.	Πατρώου 11	21.278
ΚΑΛΛΙΑΒΑΣ ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ	Αναγνωστοπούλου 44	24.234
ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΡΑΤΗΣ		
ΣΠΥΡΙΔΩΝ	Πιττακοῦ 8	35.390
ΚΟΥΓΕΑΣ ΣΩΚΡΑΤΗΣ	Καρυάτιδων 8	90.608
ΛΑΜΠΡΙΝΑΚΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ	Ίπποκράτους 123Α	62.260
ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ	Σπυρ. Τρικούπη 41Β
ΠΑΠΑΧΑΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ίουλιανοῦ 19	63.441
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Νίκης 17	33.033
ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ	Όμηρου 24	24.289
ΠΙΝΤΟΣ ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ	Διδότου 11	25.706
ΣΟΝΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ	Κυψέλης 91	83.251
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΜΙΧΑΗΛ	Ήράκλειον Ἀττικής	89.129
ΣΤΑΥΡΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ	Κόχραν 14	91.488

Β'. ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Γ'. ΕΙΔΙΚΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

ΣΠΑΝΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ.	Ίωνίας 232 (Τέρμα Ἀχαρνῶν)	33.905
ΠΑΝΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΓΡΗΓ.	Χέουθεν 9Α	80.834
ASSERIN LOUISE	Νίκης 9	29.416

Δ'. ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

ΠΛΑΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Λεμπέση 7
ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΙΤΙΝΟΣ	Πυργοτέλους 10	72.101

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Α'. ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ

ΚΑΡΝΑΒΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΣ	Μαγνησίας 58 (Ν. Ἐλβετία)	52.339
-------------------	---------------------------	--------

Β'. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΧΡΥΣΑΝΘΗΣ ΚΩΝΙΤΙΝΟΣ	Αριστείδου 214Α (Καλλιθέα)
ΜΙΧΑΛΟΥ ΒΑΣΩ	Αριστοτέλους 15 (Χαλάνδριον)
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ	Βούρβαχη 11
ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΟΥ ΧΡΥΣΑΥΓΗ	Αριστείδου 214Α (Καλλιθέα)

Γ'. ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΕΔΕΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Καστελλορίζου 11 (Καλλιθέα)

Δ'. ΤΑΜΕΙΟΝ

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΚΩΝΣΤ.

Κομνηνῶν 15

Ε'. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΒΑΚΑΤΑΣΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

Χρεμωνίδου 19 (Παγκράτι)

ΣΤ'. ΥΠΗΡΕΤΙΚΟΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ

ΑΛΒΕΡΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Κόχραν 4

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ

Ἡπείρου 65

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

Σαρκουδίνου 86 (Ν. Κόσμος)

ΚΑΡΑΒΙΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ

Θεανοῦς 7 (Πετράλωνα)

ΚΟΥΒΕΛΙΩΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ

Κλεψύδρας 3

ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ

Χαριδήμου 14 (Παγκράτι)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

ΤΩΝ ΑΞΙΩΘΕΝΤΩΝ ΤΟΥ ΠΤΥΧΕΙΟΥ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΤΕΙΟΥ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

ΑΚΑΔΗΜ. ΕΤΟΣ	ΣΥΝΟΛΟΝ
1937—1938	5
1938—1939	16
1939—1940	37
1940—1941	184
1941—1942	403
1942—1943	135
1943—1944	140
1944—1945	54
1945—1946	62
1946—1947	109
1947—1948	83
Σύνολον	1228

THE PANTEIOS SCHOOL OF POLITICAL SCIENCE

Athens, 4 Political Science School Street
(Syngros Ave.)

The Panteios School of Political Science was established in 1932. It is a higher educational institution of university rank and comes directly under the Ministry of Education to the same extent as the other institutions of the same standing.

It presents a three year course of studies to graduates of secondary commercial and classical high schools who are admitted after an entrance examination. The candidate for a diploma must first have passed the regular annual final examination.

The school is managed by the General Assembly of Professors and by the Directing Committee comprising a few professors chosen by its entire faculty.

I. PROFESSORS

1. G. Daskalakis : Introduction to the study of Public Law
2. D. Eleftheriadis : Social Biology
3. C. Efstathiadis : International Public Law
4. Ch. Evelpidis : Agrarian Policy and Statistics
5. J. Gheorgakis : Criminal Law
6. A. Kalliavas : Economic Geography and Public Finance
7. Kalogheropoulos - Stratis : Public International Law and Diplomatic History
8. S. Kougheas : History of Civilisation
9. V. Lambrinakis : Public Accounts
10. G. Papahajis : Administrative Law
11. J. Papazacharion : Criminology
12. J. Paraskevopoulos : The Economics of private enterprises
13. J. Perdikas : Commercial Law
14. S. Pintos : Applied Political Economy
15. J. Sontis : Civil Law
16. M. Stasinopoulos : Administrative Law
17. D. Stavrou : Introduction to Legal Science
18. D. Vezanis : Introduction to the General Theory of the State
19. N. Vlachos : History of Modern Greece

II. SPECIAL COURSES

1. J. Spandanopoulos : Accountancy
2. L. Asserin : French Litterature

III. PHYSICAL EDUCATION

1. G. Panoutsopoulos

ECOLE DES SCIENCES POLITIQUES (PANTEIOS)

Athènes, rue de l'École des Sciences Politiques No 4
(Boulevard Syngros)

L'École des Sciences Politiques «Panteios» a été fondée en 1932. C'est une institution d'enseignement du degré universitaire, relevant directement du Ministère de l'Instruction Publique, au même titre que les autres établissements universitaires.

La durée des études est de trois ans. Y sont admis après un concours d'admission, les porteurs de certificat de fin d'études des écoles (supérieures) de Commerce, Lycées et Gymnases. Un examen de fin d'année permet la présentation aux examens de licence.

L'École des Sciences Politiques est administrée par l'Assemblée Générale des Professeurs et un Conseil Administratif composé de professeurs et élu par les professeurs de l'École.

I. PROFESSEURS

1. Sp. Calogeropoulos-Stratis : Droit International Public et Histoire Diplomatique
2. G. Daskalakis : Introduction à la Science du droit public
3. D. Eleutériadès : Biologie Sociale
4. C. Eustathiadès : Droit International Public
5. Chr. Evelpidès : Politique agraire et Statistique
6. J. Georgakis : Droit Pénal
7. A. Kalliavas : Géographie Économique et Science des Finances
8. S. Koughéas : Histoire de la Civilisation
9. V. Lambrinakis : Comptabilité Publique
10. G. Papachadjis : Droit Administratif
11. J. Papazachariou : Criminologie, Criminalistique et Science Pénitentiaire
12. J. Paraskevopoulos : Économie des entreprises privées

- 13. J. Perdikas : Droit Commercial
- 14. J. Pintos : Économie Politique appliquée
- 15. J. Sontis : Droit Civil
- 10. M. Stassinopoulos: Droit Administratif
- 17. D. Stavrou : Introduction à la Science du Droit
- 18. D. Vezanis : Théorie Générale de l'État
- 19. N. Vlachos : Histoire de la Grèce Moderne

II. COURS SPÉCIAUX

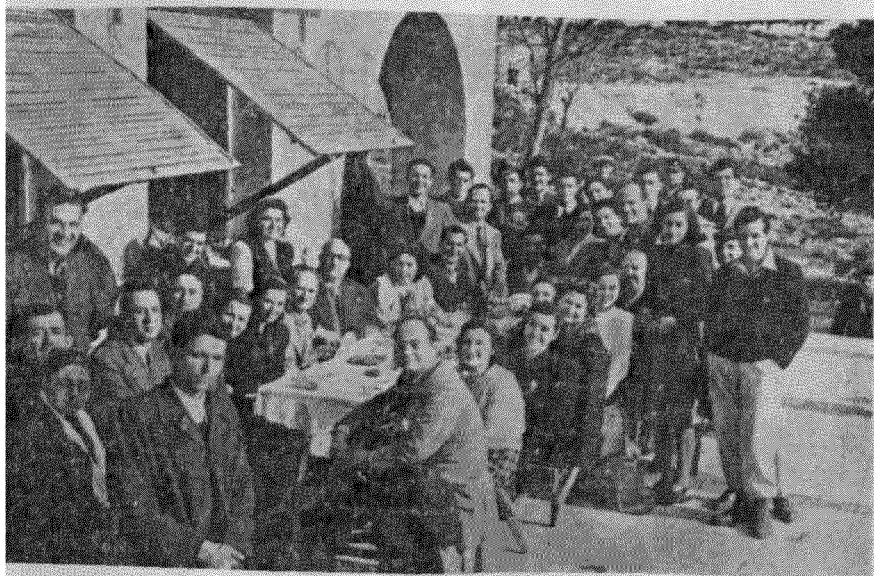
- 1. J. Spandanopoulos : Comptabilité
- 2. L. Asserin : Langue et Littérature Française

III. GYMNASTIQUE, SPORTS, ATHLÉTISME

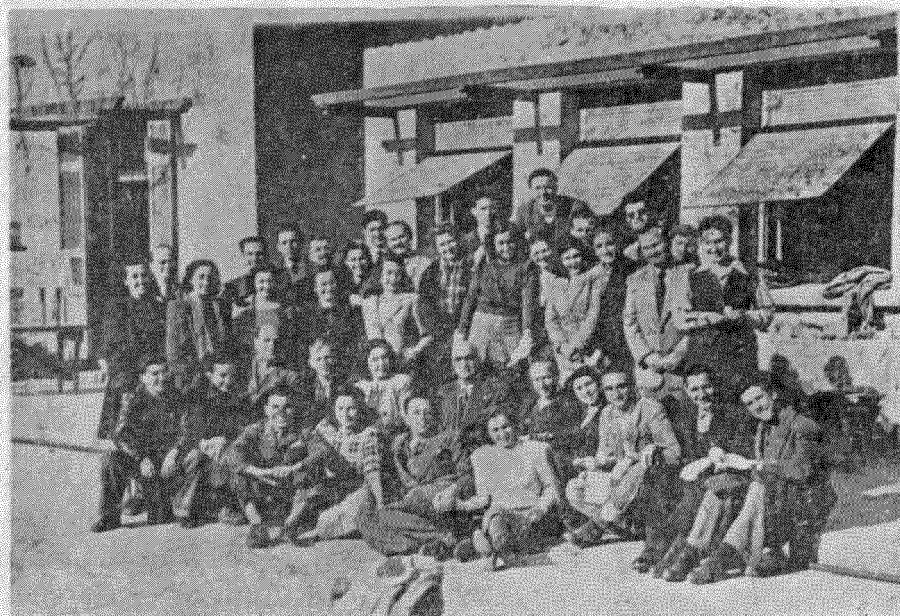
- 1. G. Panoutsopoulos.

Φοιτητική έκδρομή εις Φανφρωμένην, 1947

Φοιτητική έκδρομή εις Λίμνην Μαραθῶνος, 1947

Φοιτητική έκδρομή εις Λίμνη Μαραθῶνος, 194

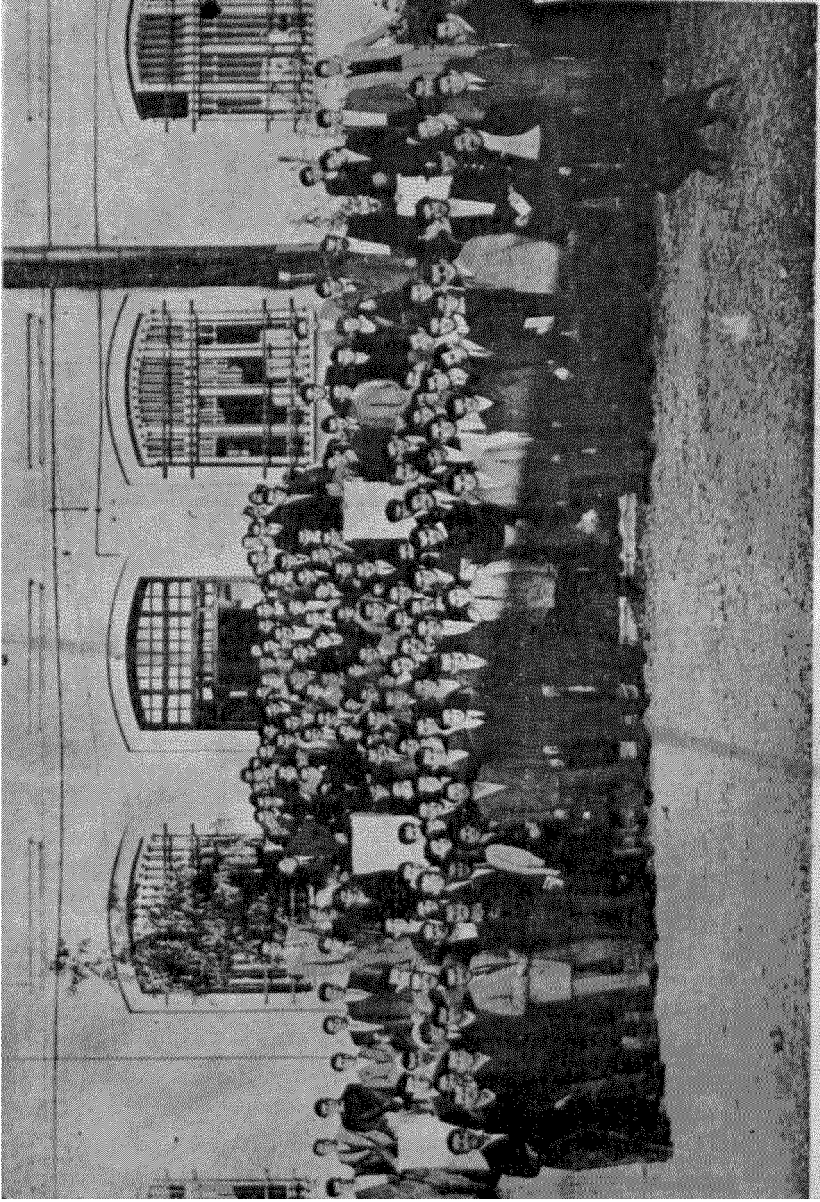
Φοιτητική έκδρομή εις Πεντέλην, 1948

Φοιτητική έκδρομή εις Σκαρμαγκάν, 1948

Φοιτητική έκδρομή εις Μεγάλο Πεύκο, 1948

Όμάς φοιτητῶν πρὸ τοῦ κτιρίου τῆς Σχολῆς, 1948